ODLOČBA KOMISIJE

z dne 12. oktobra 2006

o davku na nestanovanjsko lastnino, ki ga Združeno kraljestvo odmerja za telekomunikacijsko infrastrukturo v Združenem kraljestvu (C 4/2005 (prej NN 57/2004, prej CP 26/2004))

(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4378)

(Besedilo v angleškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/951/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ([1]), in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I POSTOPEK

(1) Komisija je 17. februarja 2004 evidentirala pritožbo Vtesse Networks Ltd („Vtesse“), telekomunikacijskega operaterja iz Združenega kraljestva, glede domnevno preferencialne davčne obravnave v korist BT plc („BT“), telekomunikacijskega operaterja s precejšnjim tržnim deležem v Združenem kraljestvu.

(2) V dopisu z dne 19. januarja 2005 je Komisija organe Združenega kraljestva obvestila, da se je v zvezi z zadevnim ukrepom odločila sprožiti formalni postopek preiskave, določen v členu 88(2) Pogodbe ES („odločitev o sprožitvi postopka“). Odločitev Komisije, da sproži postopek, je bila 12. marca 2005 objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*. ([2]) Komisija je pozvala vse zainteresirane stranke, naj predložijo svoje pripombe o ukrepu.

(3) Po podaljšanju roka so organi Združenega kraljestva v dopisu z dne 4. aprila 2005 odgovorili na zahtevo po predložitvi pripomb iz odločitve o sprožitvi postopka.

(4) Komisija je prejela pripombe naslednjih zainteresiranih strank:

— AboveNet Communications UK Ltd. („Above Net“), prejete v dopisu z dne 29. aprila 2005

— Altnet Task Force („Altnet“), prejete v dopisu z dne 2. maja 2005

— Broadband Stakeholders Group, prejete v dopisu z dne 13. maja 2005

— BT, prejete v dopisu z dne 18. maja 2005

— Cable and Wireless Group plc. („Cable and Wireless“), prejete v dopisu z dne 29. junija 2005

— Communications Management Association, prejete v dopisu z dne 30. marca 2005

— Easynet Group Plc. („Easynet“), prejete v dopisu z dne 3. maja 2005

— Gamma Telecom Ltd., prejete v dopisu z dne 1. decembra 2005

— Hutchinson Network Services UK Ltd. („Geo“), prejete v dopisu z dne 6. maja 2005

— Global Crossing Ltd., prejete v dopisu z dne 6. maja 2005

— GVA Grimley, prejete v dopisu z dne 27. aprila 2005

— Kingston Communications Plc, prejete v dopisu z dne 29. aprila 2005

— NTL Group Ltd., prejete v dopisu z dne 29. aprila 2005

— Telewest Broadband Ltd., prejete v dopisu z dne 28. aprila 2005

— Thus Plc., prejete v dopisu z dne 4. maja 2005

— UK Competitive Telecommunications Association („UKCTA“), prejete v dopisu z dne 25. aprila 2005

— Vanco Ltd., prejete v dopisu z dne 19. aprila 2005

— Viatel (UK) Ltd., prejete v dopisu z dne 6. julija 2005

([1]) UL C 62, 12.3.2005, str. 10.

([2]) Glej opombo 1.

— Vtesse, ki je pripombe in dodatne informacije poslal v dopisih ali elektronskih sporočilih z dne 28. januarja 2005, 4. februarja 2005, 16. februarja 2005, 22. februarja 2005, 15. marca 2005, 29. marca 2005, 28. aprila 2005, 28. julija 2005, 17. avgusta 2005, 2. septembra 2005, 4. novembra 2005, 23. novembra 2005, 30. novembra, 1 decembra 2005, 11. januarja 2006, 19. januarja 2006, 16. marca, 20. marca 2006 in 8. julija 2006

— anonimne, prejete v dopisu z dne 1. februarja 2005.

(5) Komisija je v dopisih z dne 20. junija 2005, 4. avgusta 2005 in 9. avgusta 2005 te pripombe posredovala organom Združenega kraljestva, da bi se nanje lahko odzvali. Ti so svoje pripombe posredovali z dopisi z dne 10. oktobra 2005 in 22. novembra 2005.

(6) V dopisu z dne 26. julija 2005 je Komisija zaprosila OFCOM, neodvisni organ iz Združenega kraljestva, ki zakonsko ureja sektor telekomunikacij, naj predloži svoje pripombe glede odločitve o sprožitvi postopka. OFCOM je odgovoril z dopisom z dne 21. septembra 2005. Dodatne informacije je predložil 7. decembra 2005, 6. januarja 2006 in 21. marca 2006.

(7) 14. julija 2005 in 4. oktobra 2005 sta potekala sestanka s predstavniki BT, ki je dodatne informacije predložil 23. novembra 2005 in 23. marca 2006.

(8) 16. marca 2005, 9. septembra 2005 in 4. julija 2006 so potekali trije sestanki z organi Združenega kraljestva.

(9) V dopisu z dne 26. septembra 2005 je Komisija od organov Združenega kraljestva zahtevala dodatne informacije, nanj pa so odgovorili z dopisom z dne 18. novembra 2005. Dodatne informacije so predložili 23. novembra 2005, 23. januarja 2006, 21. februarja 2006, 13. marca 2006, 21. marca 2006, 27. marca 2006, 20. aprila 2006, 2. maja 2006, 4. julija 2006 in 20. julija 2006.

(10) 23. novembra 2005 je potekal sestanek z Vtesse, pritožnikom.

II PODROBEN OPIS UKREPA

A Opis ukrepa

Sistem za odmero davka

(11) Poslovni davek je v Združenem kraljestvu davek od premoženja, s katerim se obdavči nestanovanjska lastnina. Njegov namen je prevzeti del stroškov storitev, ki jih zagotavljajo lokalni organi. Primarna zakonodaja o odmeri davka na nestanovanjsko lastnino v Angliji in Walesu je Local Governement Finance Act iz leta 1988 („LGFA 1988“). Izvajanje sistema urejajo tudi podzakonski akti in sodna praksa.

(12) Enota premoženja, ki se ovrednoti zaradi odmere davka, se imenuje „obdavčljiva nepremičnina“ in vključuje zemljišča, stavbe ter obdavčljive stroje in opremo. Obveznost plačila poslovnega davka nosi oseba, ki uporablja obdavčljivo nepremičnino, tj. oseba z „glavnim nadzorom“ nad premoženjem, to pa je s sodno prakso opredeljeno kot dejanska, izključna in neprenosljiva uporaba nepremičnine, kar pomeni, da ima gospodarske koristi njen uporabnik.

(13) Davčno stopnjo, ki je enaka za vso poslovno lastnino, vsako leto določi minister, in je enaka za vse nosilce dejavnosti. V proračunskem letu 2004/5 je bila v Angliji določena na 45,6 % in v Walesu na 45,2 %. Osnova za ta davek, tako imenovana obdavčljiva vrednost, je hipotetična letna najemnina, po kateri se lahko upravičeno pričakuje, da se bo nepremičnina iz leta v leto oddajala v najem s transakcijo na odprtem trgu na določen datum vrednotenja. Celotno zakonsko opredelitev vsebuje Schedule (specifikacija dohodkov pri davčni napovedi) 6 k LGFA 1988. ([3])

(14) Vrednotenje te hipotetične letne najemnine izvaja Valuation Office Agency („VOA“), izvajalska agencija Inland Revenue, dela centralne vlade. Ponovna vrednotenja se izvajajo vsakih pet let. Obdavčljiva vrednost za obdobje 1995–2000 je hipotetična letna najemnina za lastnino, če je bila na trgu na voljo 1. aprila 1993, ki je tako imenovani „datum predhodnega vrednotenja“. Datum predhodnega vrednotenja za obdobje 2000–2005 je bil 1. april 1998, za tekoče obdobje 2005–2010 pa je bil to 1. april 2003. V času, ki preteče med datumom predhodnega vrednotenja in datumom začetka veljavnosti vrednotenja, lahko VOA izvede vrednotenje na podlagi dejanskih dokazil na datum predhodnega vrednotenja.

Vrednotenje

(15) VOA lahko izbira med štirimi metodami za izračun „obdavčljive vrednosti“ nepremičnine, tj. njene hipotetične letne najemnine, in sicer s hierarhijo med različnimi metodami v skladu z odločitvijo o sprožitvi postopka:

(a) Če obstajajo neposredna in dejanska dokazila o najemu lastnine, je treba uporabiti metodo najemnine.

(b) Če neposrednih dokazil o najemnini ni na voljo, se lahko izvede primerjava z dokazili o najemnini za drugo primerljivo lastnino. To je metoda po seznamu. Zaradi praktičnosti se bosta obe, metoda najemnine in

([3]) Na voljo na spletni strani http://www.opsi.gov.uk/acts/acts1988/Ukpga_19880041_en_1.htm

metoda po seznamu, ki se obe opirata na dokazila o najemnini na trgu, v tej odločbi navajali kot „metoda najemnine“.

(c) Metoda prejemkov in izdatkov se mora uporabiti za lastnino, ki se redko oddaja v najem ali jo je težko podvajati, kar je značilno za javne gospodarske službe. Njen namen je posnemati miselni proces domnevnega najemnika, ki ga ta lahko uporabi med ocenjevanjem donosnosti gospodarskega posla, ki vključuje najem lastnine. Ocenil bi svoje prihodnje prejemke in odštel svoje prihodnje stroške. Od tega bi odštel zahtevani donos, ostanek pa bi pomenil najvišjo najemnino, ki bi jo bil pripravljen plačati.

(d) Metoda pogodbenikove osnove temelji na nadomestitvenih stroških poslovne lastnine: domnevni najemnik bi bil kot letno najemnino za nepremičnino pripravljen plačati največ toliko, kot bi znašale njegove letne obresti na kapitalski znesek, potreben za izgradnjo podobne nepremičnine. Ta metoda se ponavadi uporablja za nepremičnine, ki se ne oddajajo v najem ali ne ustvarjajo dobička (npr. bolnišnice).

Odmera davka za telekomunikacijsko infrastrukturo

(16) Telekomunikacijska infrastruktura se obdavči s poslovnim davkom kot katera koli druga nestanovanjska lastnina. Predpisi o vrednotenju za odmero davka (Stroji in oprema) (Anglija) iz leta 2000 ([4]) določajo, da so stroji in oprema, obdavčljivi pri telekomunikacijski infrastrukturi, „kabli, optična vlakna, žice, prevodniki ali kateri koli sistem iz teh delov ..., ki se uporabljajo ali so namenjeni uporabi v povezavi s prenosom komunikacijskih signalov“.

(17) Telekomunikacijska lastnina je s poslovnim davkom obdavčena že od leta 1855. Po privatizaciji BT v letu 1984 se je ta davek uvedel tudi na njegovo infrastrukturo, pa tudi na infrastrukturo Mercury Communications, edinega konkurenta BT med duopolnim položajem v 80. letih 20. stoletja. Na začetku, za obdobje 1990–1995, se je znesek davka določil na podlagi predpisane „standardne formule“. Ko se je industrija telekomunikacij postopoma odprla za konkurenco, kar se je začelo leta 1992, se je davek uvedel na vso telekomunikacijsko infrastrukturo.

Odmera davka od premoženja za BT

(18) Za obdobje 1995–2000 je VOA pri BT uporabila metodo prejemkov in izdatkov. To vrednotenje je bilo prilagojeno po s pogajanji doseženi poravnavi z BT, ki je izvedel lastno vrednotenje po metodi pogodbenikove osnove in se zoper prvotno vrednotenje pritožil na Central London Valuation Tribunal, nato pa še na Lands Tribunal. Leta 2000 sta BT in VOA dosegla poravnavo. Rezultat tega je bil sporazum o določitvi obdavčljive vrednosti omrežnega premoženja BT na 445 milijonov GBP v Angliji in na 25 milijonov GBP v Walesu za proračunsko leto 1995/1996. Z multiplikatorjem 43,2 % je davčna obveznost BT za navedeno proračunsko leto znašala 203 milijone GBP, kar je pomenilo 2 % ustreznih letnih prihodkov BT.

(19) Za obdobje 2000–2005 je VOA vrednotenje premoženja BT uskladila na 467 milijonov GBP v Angliji in 26 milijonov GBP v Walesu. Vrednotenje je bilo izvedeno na podlagi metode prejemkov in izdatkov, temeljilo pa je na načelih in vrednostih, dogovorjenih hkrati z uskladitvijo seznama za leto 1995. Tudi za obdobje 2005–2010 je VOA pri omrežju BT uporabila metodo prejemkov in izdatkov.

(20) Pregled vrednotenja načeloma poteka vsakih pet let. Vendar je Komisija v svoji odločitvi o sprožitvi postopka ugotovila, da so bili naknadni popravki navzdol izvedeni, da bi odražali izgubo tržnega deleža družbe na trgu fiksnih telekomunikacij Združenega kraljestva, ki je bila posledica fizičnega razvijanja konkurenčnih telekomunikacijskih omrežij. V odločitvi o sprožitvi postopka je bilo navedeno, da očitno ni bilo podobne prilagoditve navzgor, ki bi odražala morebitne razširitve ali nadgradnje omrežja.

Odmera davka od premoženja za Kingston

(21) Kingston Communications plc („Kingston“) je telekomunikacijski operater s precejšnjim tržnim deležem in lastnik edinega omrežja za lokalni dostop v regiji Hull. Med privatizacijo večine telekomunikacijskih omrežij v javni lasti, ki je v Združenem kraljestvu potekala v poznih 80. letih 20. stoletja, je družba ostala v lasti občine, dokler delniški kapital leta 1999 ni bil na razpolago javnosti. Bistveni edini delničar je še naprej samo mestni svet Hull. Kingston je bil edini drugi telekomunikacijski operater, ki je bil ovrednoten na podlagi metode prejemkov in izdatkov.

(22) Vendar ima Kingston v lasti tudi odvisno družbo, Torch Communications Ltd, ki je zunaj območja Kingstonovega omrežja za lokalni dostop (tj. somestja Hull) zgradila hrbtenično omrežje iz optičnih vlaken, ki ga upravlja kot ločeno odvisno družbo. Zato se hrbtenično omrežje Torch lahko ločeno ovrednoti na podlagi metode najemnine.

Odmera davka od premoženja za Vtesse

(23) Vtesse je pritožnik. Gre za ponudnika storitve „optično vlakno do podjetja“, ki ponuja visoko zmogljive malopro-

([4]) S.I. 2000/540.

dajne zakupljene vode, ki jih večinoma dobavlja velikim podjetjem. Neposredno konkurira ponudbam zakupljenih vodov BT. Za priključitev svojih uporabnikov Vtesse od drugih operaterjev hrbteničnih omrežij najame „temna“ optična vlakna in to dopolnjuje z lastno zgrajeno infrastrukturo. Lastnina, najeta od drugih strank, je vključena v obdavčljivo premoženje Vtesse. VOA se je odločila, da bo Vtesse obdavčila na podlagi metode „po seznamu“, ki se nato uporabi vsakič, ko se najame in priključi novo optično vlakno.

(24) Na podlagi meril uspešnosti dejansko plačanih najemnin je VOA po metodi najemnine letno stopnjo za obdobje 2000–2005 določila na 1 200 GBP na km za par optičnih vlaken v metropolitanskem območju Londona in na 1 000 GBP na km v drugih delih Združenega kraljestva. Poleg tega je VOA ponudnikom optičnih vlaken, ki so bili ocenjeni na podlagi metode najemnine, leta 2001 dodelila tako imenovano „olajšavo za preveliko ponudbo“, ki je ustrezala 15-odstotnemu znižanju obdavčljive vrednosti po 1. aprilu 2001 in 25-odstotnemu znižanju po 1. aprilu 2002. Ta olajšava naj bi odražala preveliko vlaganje v optična vlakna med telekomunikacijskim razcvetom v poznih 90. letih 20. stoletja in poznejše drastično zmanjšanje vrednosti tega premoženja zaradi fizično prevelike ponudbe. Za omrežja prek 3 000 km velja še dodatno 10-odstotno znižanje. Na podlagi teh znižanj je najemna vrednost para optičnih vlaken v letih 2002–2004 na območju Londona padla na 900 GBP na km in v drugih delih države na 750 GBP na km. Za obdobje 2005–2010 je bila najemna vrednost para optičnih vlaken za območje Londona določena na 600 GBP na km in na 500 GBP na km drugje v Združenem kraljestvu. ([5]) Po navedbah Vtesse je njena davčna obveznost v obdobju 2003/04 znašala približno 7 % njenih tekočih prihodkov.

(25) Kar zadeva popravke, se stopnja po seznamu uporabi za vsako najeto in priključeno optično vlakno. Vtesse mora agencijo VOA redno obveščati o razširitvah svojega omrežja, da se vrednotenje njene nepremičnine lahko prilagodi. Vtesse je trdila, da je zato ob vsakem nakupu optičnih vlaken za zagotovitev storitev svojim uporabnikom dolžna plačati davek, ki lahko znese do 20-30 % prihodkov nove pogodbe.

(26) Drugi telekomunikacijski operaterji na trgu so ovrednoteni po metodi najemnine, z izjemo operaterjev kabelske televizije, ki so ovrednoteni na podlagi metode, izpeljane iz metode pogodbenikove osnove. ([6])

B Razlogi za sprožitev formalnega postopka preiskave

(27) V odločitvi o sprožitvi postopka je Komisija menila, da bi odmera davka na premoženje za BT in Kingston tema dvema podjetjema lahko prinesla ugodnost. Zdi se, da sta v primerjavi z drugimi konkurenti deležni znižanja svojih davčnih osnov. To se je odražalo z dejstvom, da je BT plačeval davek, ki je obsegal približno 2 % zadevnih prihodkov, medtem ko je mogoče, da ga bodo Vtesse in drugi konkurenti morali plačevati v obsegu okrog 7 % in postopoma do 20–30 %.

(28) V odločitvi o sprožitvi postopka je bili izraženo mnenje, da bi bila ta očitno diskriminatorna obdavčitev lahko posledica tega, da se pri vrednotenju premoženja BT in Kingstona uporablja posebna metoda, medtem ko so drugi telekomunikacijski operaterji ovrednoteni po metodi najemnine, spet z izjemo operaterjev kabelske televizije, ki so ovrednoteni na podlagi metode, izpeljane iz metode pogodbenikove osnove. Neenotnost sistema in diskrecijske pravice, na podlagi katerih lahko VOA splošne določbe uporabi za točno določene operaterje in ki jih je uporabila v okviru poravnave, s pogajanji dosežene z BT, so lahko pripeljale do posebne ugodnosti za BT in Kingston.

(29) V odločitvi o sprožitvi postopka je bil izražen dvom v zvezi s stališčem, da se metoda najemnine ne more uporabiti za nepremičnine BT in Kingstona. Predlagano je bilo, da bi se najemnina, ki jo BT prejme ob oddaji svoje infrastrukture v najem, lahko uporabila kot opora za določitev vrednosti omrežja. Poleg tega maloprodajne poslovne enote BT infrastrukturo dejansko oddajajo in omrežne storitve kupujejo od BT Wholesale Ltd. („BT Wholesale“), poslovne enote, ki upravlja infrastrukturo BT: cene notranjega prenosa med maloprodajno enoto BT in BT Wholesale bi bile lahko podlaga za oceno najemne vrednosti. Poleg tega sta liberalizacija in razvezava omrežnega elementa privedli do različnih medoperaterskih storitev, ki bi se lahko uporabile kot merila uspešnosti za določitev najemne vrednosti različnih infrastrukturnih elementov omrežij BT in Kingstona. V zvezi s trditvijo, da ni omrežja, ki bi bilo vsaj tako veliko ali raznoliko, kot je omrežje BT, in katerega najemna vrednost bi se lahko uporabila kot merilo uspešnosti, je bilo v odločitvi o sprožitvi postopka predlagano, da bi se kot merilo uspešnosti lahko uporabljala obdavčitev podjetij za kabelsko televizijo, ki so prav tako dejavna na trgu telekomunikacij.

(30) V zvezi s samo uporabo metode prejemkov in izdatkov je Komisija navedla, da se najemna vrednost zadevnega premoženja po tej metodi oceni na podlagi prihodkov, ki izhajajo iz uporabe navedenega premoženja. Rezultat bi bil torej odvisen od ravni donosnosti, s katero se to premoženje uporablja, kar bi lahko pripeljalo do rezultatov,

([5]) Najemna vrednost optičnega vlakna za obdobje 2005–2010, ki jo je določila VOA, je predmet pritožbe in se lahko zniža, če bo pritožba uspešna.

([6]) Dejansko so ovrednoteni po obdavčljivi vrednosti posameznega priključka v gospodinjstvu. Ta metoda temelji na pogodbenikovem vrednotenju, ki vključuje dekapitalizirane stroške s končnimi olajšavami, da se izrazi število priključkov.

ki kaznujejo operaterje, katerih premoženje je ovrednoteno po drugačni metodi. Komisija je podvomila, da so bile ob uporabi metode prejemkov in izdatkov pri BT in Kingstonu izvedene potrebne prilagoditve, na podlagi katerih bi lahko domnevali, da se njuno premoženje uporablja pri polni zmogljivosti in dobičkonosno. Komisijo je tudi zanimalo, kako se pri vrednotenju BT upoštevajo obveznosti univerzalnih storitev.

(31) V odločitvi o sprožitvi postopka je bil izražen tudi dvom o metodi, ki se uporablja pri popravkih obdavčljive vrednosti. Komisija je pripomnila, da se zdi, da za BT velja mehanizem popravkov navzdol, medtem ko naj ne bi bilo podobnega sistematičnega pregleda tržnih pogojev, ki veljajo za konkurente. Zdi se, da očitno neupoštevanje povečanja vrednosti infrastrukture BT med dvema petletnima obdobjema pregleda, medtem ko se finančna obveznost konkurentov povečuje skladno z večanjem vrednosti njihovega omrežja, prinaša ugodnost za BT.

(32) In končno, v odločitvi o sprožitvi postopka je bilo poudarjeno dejstvo, da je VOA očitno imela široke diskrecijske pravice, ki so ji omogočile, da je s pogajanji dosegla poravnave. Poudarjeno je bilo, da je treba pri poravnavi, doseženi z BT, spoštovati načelo nediskriminacije, zato se ne sme neupravičeno razlikovati med operaterji.

III PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK

A Pripombe zainteresiranih strank, ki niso BT ali Kingston

(33) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane stranke, ki niso BT in Kingston, na splošno podpirajo stališče, da odmera davka od premoženja pri BT in Kingstonu zanju lahko pomeni ugodnost.

(34) Vtesse je najprej poudaril, da se je po sklepu marca 1998, ki ga je sprejelo Valuation Tribunal in s katerim je bilo potrjeno, da se je pri omrežju BT morala uporabiti metoda prejemkov in izdatkov ter da je njegova obdavčljiva vrednost za Anglijo in Wales znašala 553 000 000 GBP, BT zoper sklep pritožil pred Lands Tribunal. Pred obravnavo pritožbe sta BT in VOA vrednost določila na 470 000 000 GBP, kar pomeni 15-odstotno zmanjšanje v primerjavi z začetnim vrednotenjem. Vtesse namiguje, da sta se BT in VOA o končnem znesku dogovorila in da je VOA številke prilagodila tako, da so se ujemale z dogovorjenim rezultatom.

(35) Vtesse je predložil nove elemente, iz katerih je razvidno, da so nepremičnine BT po metodi prejemkov in izdatkov ovrednotene prenizko. Če predpostavljamo, da se je obdavčljiva vrednost celotnega omrežja ([7]) BT nanašala na njegovo omrežje iz optičnih vlaken (7 300 000 km v letu 2005), bi letna obdavčljiva vrednost na km optičnih vlaken tako znašala 74 GBP. Po navedbah Vtesse je treba ta znesek primerjati z letnima obdavčljivima vrednostma v višini 1 000 GBP in 1 200 GBP na km para optičnih vlaken, ki veljata za telekomunikacijske operaterje, ocenjene po metodi najemnine. Če bi vrednost optičnih vlaken BT določili na nič in bi upoštevali, da ima BT 29 milijonov priključenih končnih uporabnikov, bi letna najemnina na vod podobno znašala 18,57 GBP. To številko je treba primerjati z letnimi 122 GBP, ki jih telekomunikacijski operaterji plačujejo za dostop do razvezanih krajevnih zank ([8]) BT.

(36) Vtesse tudi ugotavlja, da je BT leta 2001 zakupljeno premoženje ter premoženje v trajni in popolni lasti večine svojega premoženjskega portfelja za 2,4 milijarde GBP prenesel na „Telereal“, skupno podjetje Land Securities in Williams Pears Group. Posel je skupaj obsegal 5,5 milijonov kvadratnih metrov. Po sklenitvi posla je BT leta 2001 plačal 190 milijonov GBP letne najemnine za premoženje v trajni in popolni lasti ter 90 milijonov GBP za zakupljeno premoženje. Na podlagi tega posla Vtesse ugotavlja, da BT za svoje zgradbe plačuje 35 GBP najemnine na kvadratni meter, medtem ko je poslovna lastnina drugih operaterjev po navedbah Vtesse obdavčena s 115 GBP na kvadratni meter. Vtesse trdi, da je dejanska najemnina, ki jo je leta 2001 BT za svoje zgradbe plačal podjetju Telereal, tj. 280 milijonov GBP, pomenila več kot 50 % njegove obdavčljive vrednosti za tisto leto, čeprav se mora njegova obdavčljiva vrednost v glavnem nanašati na njegovo omrežje in ne na njegove zgradbe. Zdi se, da Vtesse namiguje, da je to dokaz, da je bilo omrežje BT po metodi prejemkov in izdatkov ovrednoteno prenizko.

(37) Po mnenju Vtesse razlika med obdavčljivo vrednostjo različnih elementov omrežja BT in elementov omrežij drugih telekomunikacijskih operaterjev dokazuje, da je metoda prejemkov in izdatkov povzročila nižje vrednotenje nepremičnin BT, kot bi ga dosegli po metodi najemnine.

(38) Vtesse navaja dodatne elemente za primerjavo zadevnega bremena poslovnega davka za BT in za druge telekomunikacijske operaterje. Vtesse zagovarja razmerje med davkom in prejemki, ki je v njegovem primeru leta 2004 domnevno znašalo 13,46 %. Trdi, da je treba to razmerje prilagoditi, da se omogoči neposredna primerjava z BT. Ker večina operaterjev plačuje visoke pristojbine za prenos in zaključevanje prometa in ker se navedene priključnine ne nanašajo na njihovo obdavčljivo premoženje, je pristojbine po navedbah tega operaterja pri izračunu njihovega razmerja med davkom in prejemki treba odšteti od njihovih prejemkov. Enako meni Gamma Telecom, ki zaradi enakih

([7]) 554 100 000 GBP v letu 2005 za Anglijo in Wales.

([8]) Krajevna zanka je zadnji kilometer in pol priključka, prek katerega je končni uporabnik povezan s krajevno telefonsko centralo. BT mora svojih konkurentom zagotoviti dostop do takšnih krajevnih zank, in sicer po predpisanih pogojih.

razlogov trdi, da bi moralo biti najprimernejše razmerje pri primerjavi posameznega bremena poslovnega davka razmerje med davkom in dodano vrednostjo.

(39) Poleg tega je Vtesse primerjal cene medoperaterskih storitev razširitve (Wholesale Extension Services) BT z davkom, ki bi ga moral plačati operater, ovrednoten po metodi najemnine, če bi zaradi zagotavljanja enake storitve priključil optična vlakna. Vtesse trdi, da je mogoče, da bi odvisno od zmogljivosti in oddaljenosti storitev razširitve na medoperaterski ravni takšen operater moral plačati davek v vrednosti do 87 % cene, ki jo zaračunava BT. Vtesse meni, da je to še en dokaz dejstva, da je omrežje iz optičnih vlaken BT ovrednoteno prenizko: če bi bilo omrežje BT ovrednoteno enako, bi moral za svoje medoperaterske storitve razširitve zaračunati več, da bi lahko pokril dejanske stroške poslovnega davka.

(40) Vtesse tudi trdi, da je razmerje med davkom in prejemki še posebej visoko za nove ponudnike, kakršen je Vtesse. Bolj uveljavljena podjetja lahko optična vlakna maksimalno obremenijo s prometom, da stroške najema in davka porazdelijo na čimveč uporabnikov. Za BT takšen pritisk ne velja, ker domnevno ni obdavčen po zgornji meji. To pomeni, da se bo razmerje med davkom in prejemki za uveljavljena podjetja dolgoročno znižalo.

(41) Glede vprašanja najvišje davčne stopnje Vtesse poudarja, da je v slabšem položaju zato, ker je BT obdavčen kot nedeljivo omrežje, medtem ko je Vtesse obdavčen na vsak posamezni meter kabla optičnih vlaken, ki ga priključi. Meni, da mora biti enota za analizo posamezna pogodba na trgu, na katerem si konkurirata Vtesse in BT. Vtesse navaja natančnejše številke v zvezi z učinkom takšnih razlik pri mejni obdavčitvi pogodb: če vzamemo za primer razpis za oddajo ponudb družbe Kent MAN za zagotavljanje hrbteničnih in telekomunikacijskih povezav dostopa, Vtesse trdi, da je njegova davčna obveznost pri tej ponudbi pomenila 16 % njegovih prihodkov. Vtesse trdi, da pri istem razpisu BT ni bil obdavčen po zgornji meji, ali pa je bil obdavčen z največ povprečnima 2 % prihodkov, ki ju BT domnevno plača z davkom. Navedena razlika naj bi pojasnila, zakaj Vtesse ni bil izbran na razpisu, na katerem je zmagal konzorcij, v katerega je vključen BT.

(42) Vtesse tudi navaja, da je BT na omrežju operaterja Geo, enega od dobaviteljev Vtesse, nedavno najel kakih 2 000 km optičnih vlaken za usmerjanje, verjetno pod enakimi pogoji poslovanja kot Vtesse. Po mnenju Vtesse je treba BT obravnavati kot uporabnika teh optičnih vlaken. Vtesse dvomi, da se je takšna razširitev omrežja BT upoštevala pri njegovem vrednotenju, in meni, da bi se moral BT oceniti pod podobnimi pogoji kot Vtesse, kadar najame optična vlakna od istega operaterja.

(43) Altnet Task Force, ki zastopa več alternativnih telekomunikacijskih operaterjev fiksnih linij, meni, da se mora metoda prejemkov in izdatkov uporabljati samo za nadzorovane monopole z malo primerljivimi dokazili o najemnini. Po njegovem mnenju je imela VOA obsežna dokazila o najemni vrednosti, da bi BT lahko ocenila po metodi najemnine, na primer medoperaterske tarife BT za najem vodov ali objavljene cene storitev razvezave lokalne zanke (Local Loop Unbundling), ki se lahko uporabijo za oceno najemne vrednosti njegovih bakrenih kablov. Meni tudi, da metoda najemnine dodatno vpliva na davčne obveznosti operaterjev. Metoda prejemkov in izdatkov nima takšnih učinkov, saj se vrednost infrastrukture določi vnaprej, zato odločitev BT, da priključi temna vlakna, ni obdavčena. Po navedbah Altneta je učinke takšnega izkrivljanja še poslabšalo dejstvo, da je poravnava, ki sta jo dosegla BT in VOA, obveljala za še dve obdobji vrednotenja, kar je z vidika večje gotovosti pomenilo precejšnjo ugodnost za operaterje s precejšnjim tržnim deležem, medtem ko se podjetja Altneta spopadajo z dragimi in obsežnimi pritožbami ter pogajanji. Altnet trdi, da BT v zvezi s telekomunikacijskimi omrežji nosi 74 % skupne davčne obremenitve, medtem ko je njegov tržni delež vsaj 80-odstoten.

(44) Global Crossing potrjuje, da dodatna obdavčitev (tj. na novo priključena vlakna) daje neupravičeno prednost BT, ker obveznost dodatne obdavčitve za Global Crossing, ko ta priključi novo optično vlakno, velja na celotni dolžini voda od lokacije njegovega uporabnika do njegovih glavnih omrežnih vozlišč. Global Crossing trdi, da je zaradi neugodne davčne obravnave izgubil posel proti BT.

(45) Tudi Thus plc. in Viatel (UK) Ltd. trdita, da imata zaradi priključitve lokacij novih uporabnikov na svoji omrežji dodatno davčno obveznost, medtem ko za BT, njunega glavnega konkurenta, takšna dodatna davčna obveznost ne velja. Above Net trdi enako in navaja, da je izgubil posel proti BT, verjetno zaradi domnevno nižje obdavčitve BT.

(46) UKCTA, panožno združenje in zastopnik interesov komunikacijskih operaterjev fiksnih linij, ki BT konkurirajo pri glasovnih in podatkovnih storitvah, je izrazil mnenje, da je sistem obdavčitve premoženja veliko premalo pregleden, saj so zanj značilne zaupne dvostranske kupčije, o katerih se dogovorijo omrežni operaterji in davčni organi. UKCTA meni, da je poravnava, dosežena z BT, slednjemu zagotovila deset let gotovosti in stabilnosti, medtem ko drugi operaterji niso bili deležni podobne ravni predvidljivosti. Kot ugotavlja, je sistem obdavčitve premoženja še utrdil vodilni položaj BT, ker je bila obdavčitev sprejemljivejša za BT in je zato oslabila možnosti novih ponudnikov za pošteno konkuriranje, pa tudi ker se BT v nasprotju z drugimi konkurenti neposredno ne povečujejo obveznosti plačila poslovnega davka zaradi priključitve dodatnih vlaken. Vendar je UKCTA na podlagi zahteve Komisije

navedel, da ni mogoče ugotoviti, kateri operaterji Altneta bi morali plačati davek, če bi bili ocenjeni na enaki podlagi kot BT.

(47) GVA Grimley, svetovalci na področju poslovnega davka za telekomunikacijske družbe, izražajo nezadovoljstvo, ker se pri BT uporablja prilagoditveni mehanizem, ki odraža spremembo v njegovem tržnem deležu in katerega uporaba je nejasna. GVA Grimley trdi, da za vse druge nepremičnine, ovrednotene po metodi prejemkov in izdatkov, običajno velja petletno ponovno vrednotenje brez mehanizma tržnega deleža. Poleg tega dvomijo o načinu, s katerim se ta prilagoditveni mehanizem tržnega deleža uporablja za BT, in navajajo, da je težko razumeti, zakaj naj bi se obdavčljiva vrednost BT od leta 1995 do 1999 zniževala v okviru povečevanja prometa in dobička. Po njihovih trditvah je VOA tudi izjavila, da obdavčljiva vrednost nerazvezane bakrene parice znaša približno 50 GBP, medtem ko se krajevne zanke BT ocenjujejo na približno 16 GBP (skupna obdavčljiva vrednost BT deljena s številom krajevnih zank). Razlika naj bi pomenila, da je omrežje BT ovrednoteno prenizko.

(48) Nekatere od že navedenih strank v postopku in druge, na primer Telewest Broadband, Cable and Wireless ali Easynet, sprožajo druga vprašanja v zvezi s poslovnim davkom, vendar se ta ne zdijo neposredno povezana z dejstvi, opisanimi v odločitvi o sprožitvi postopka. Nekatera izmed navedenih podjetij so na primer zaskrbljena zaradi morebitne uporabe obravnave davka na premoženje v okviru razvezave krajevne zanke. Pritožujejo se tudi nad dejstvom, da je poslovni davek previsok ([9]), kar ovira naložbe, ter trdijo, da je petletno obdobje nezdružljivo s strukturo in hitrostjo tehnoloških sprememb v industriji telekomunikacij. ([10]) Eno od podjetij tudi trdi, da nekateri konkurenti niso obdavčeni. ([11])

B **Pripombe BT in Kingstona**

Pripombe BT

(49) BT je najprej pojasnil, da v nasprotju s trditvami iz odločitve o sprožitvi postopka ni sprejete hierarhije med metodami vrednotenja in ni načela, po katerem bi bila v primeru razpoložljivih dokazil o najemnini metoda najemnine najustreznejša. Metodo, ki jo uporabi VOA, narekujejo vrsta ocenjenega premoženja in razpoložljiva dokazila. Zato VOA nima proste presoje pri izbiri metode.

([9]) Pripombe Cable and Wireless, Telewesta in Viatela.

([10]) Pripombe Telewesta.

([11]) Pripombe Easyneta.

(50) Čeprav je BT ovrednoten po drugi metodi, ne gre za diskriminatorno obravnavo med BT in drugimi davčnimi zavezanci: predpisani preskus je enak in cilj vseh metod je oceniti hipotetično najemnino, po kateri se po ocenah lahko upravičeno pričakuje, da se bo zadevna poslovna lastnina iz leta v leto oddajala v najem.

(51) Po trditvah BT ni dokazov, da je ocenjena obdavčljiva vrednost nepremičnin BT za BT v primerjavi s konkurenti pomenila ugodnost v obliki nižje davčne stopnje. Edini dokaz, ki ga je Komisija predložila v podporo tej obtožbi, je primerjava obdavčljivih vrednosti glede na promet.

(52) Poleg tega BT meni, da je VOA pravilno sklepala, da je metoda prejemkov in izdatkov edina ustrezna metoda za vrednotenje omrežja BT, v glavnem zaradi pomanjkanja dokazil o najemnini za oceno obdavčljive vrednosti nepremičnin BT kot celote. V obdobju vrednotenj za leti 1995 in 2000 ni bilo na voljo niti dokazil o najemnini za krajevno zanko ([12]) niti dokazil o najemnini na medoperaterski ravni ([13]).

(53) BT zanika kakršno koli pristranskost v pritožbenem sistemu ali njegovi uporabi pri BT. Vsakdo ima pravico do pritožbe in možnost poravnave. Vrednotenje omrežja BT je bilo leta 1995 predmet pritožbe. Njena poravnava pred Valuation Court ni bila neobičajna in ne kaže na to, da ima VOA prosto presojo: možnost dosege poravnave agencije VOA ne odvezuje njene zakonske obveznosti določanja letne najemne vrednosti nepremičnin na podlagi hipotetičnega najema. Po navedbah BT tudi ni res, da se je vrednotenje iz leta 1995 uporabilo tudi kot podlaga za določitev vrednosti za leto 2000 in za BT pomenilo desetletno gotovost: poravnava, ki je zadevala vrednotenje za leto 1995, se je zgodila šele leta 2000 zaradi zamud pri pravnih postopkih. Zato je za BT veljala petletna negotovost v zvezi z vrednotenjem za leto 1995. Hkrati je bil usklajen seznam za leto 2000.

(54) BT je pojasnil, da se med petletnim obdobjem vrednotenje lahko popravi v primeru „bistvenih sprememb okoliščin“. Mehanizem prilagoditve tržnega deleža se je zdel učinkovito sredstvo, s katerim se je vsako leto odražal čisti učinek takšnih bistvenih sprememb okoliščin. ([14])

([12]) Prva najemna tarifa za razvezavo krajevne zanke je veljala od 31. maja 2001, precej po zadevnih datumih predhodnega vrednotenja, tj. po 1. aprilu 1993 in 1. aprilu 1998.

([13]) Prvi komplet regulativnih računov, ki so izražali stroške prenosa za storitve dostopa BT, je bil predložen za leto 2001/02.

([14]) Podrobnosti o tem mehanizmu, ki temelji na tržnem deležu, so razložene v opisu pripomb organov Združenega kraljestva.

(55) Zato je BT razložil, da se je v odločitvi Komisije o sprožitvi postopka zmotno trdilo, da se ne upošteva morebitno povečanje vrednosti infrastrukture BT: dejansko so za BT veljali tako popravki navzgor kot popravki navzdol, odvisno od tega, ali so dejavniki povečanja vrednosti BT prevladali nad dejavniki zmanjšanja. ([15])

(56) Po navedbah BT se zdi, da sistem popravkov, ki se uporablja za Vtesse, temelji na enakih načelih, čeprav na drugačen način: novo zasedena vlakna postanejo dodatni del njegovih nepremičnin in se ovrednotijo kot njihov del. V primeru Vtesse tržni delež ni primerno sredstvo za ocenjevanje sprememb obdavčljive vrednosti, ker bi bile vsakršne spremembe verjetno nezaznavne zaradi majhnih tržnih deležev Vtesse.

(57) In končno, če bi Komisija odločila, da je BT vendarle prejel državno pomoč, Komisija po mnenju BT ne more odrediti vračila, in sicer zaradi legitimnega pričakovanja BT, da je bila vsaka takšna pomoč zakonita oziroma bi pomenila veljavno pomoč.

Pripombe Kingstona

(58) Kingston trdi, da Komisija ni dokazala obstoja ugodnosti, saj ni pokazala, da sta bila BT in Kingston deležna selektivnega zmanjšanja davčne obremenitve, niti ni pokazala, da se drugi operaterji srečujejo z izjemnim povečanjem. Kot navaja, Komisija v primeru Kingstona nima pojma o tem, kako je bil obdavčen.

(59) Kingston meni, da je edini dokaz o tem, da bi bil BT lahko deležen ugodnosti, razlika v razmerju med davkom in prihodki med BT in Vtesse. Vendar to razmerje pri davku na premoženje ni pomembno, saj ne gre za davek na prihodke. Da bi bilo takšno razmerje pomembno, bi morala biti Vtesse in Kingston neposredno primerljivi podjetji, kar v tem primeru ni res glede na razlike v velikosti, prometu in gospodarskih dejavnostih. In končno, razmerje Vtesse ocenjuje na 0,39 %, medtem ko naj bi njegovo razmerje med davkom in prihodki domnevno znašalo 4,5 % ([16]).

(60) Zanika, da bi obstoj več metod prinašal selektivno ugodnost za Kingston. Po njegovem mnenju je VOA v postopku vrednotenja imela določeno možnost proste presoje, vendar ne gre za neomejeno možnost proste presoje: njeno izbiro narekujeta vrsta nepremičnine in vrsta dokazil, še dodatno pa jo omejuje obsežna zbirka sodne prakse. Ni mogoče dokazati, da je metoda prejemkov in izdatkov ugodnejša za Kingston ali BT, saj metode najemnine zanju ni mogoče uporabiti, medtem ko metode prejemkov in izdatkov ni mogoče uporabiti za Vtesse, saj ni saj ne ustvarja dobička.

(61) Nadalje meni, da ni dokazov o izkrivljanju konkurence, pri tem pa ne navaja drugih operaterjev, ki konkurirajo Kingstonu. Njegovo dodatno pravno mnenje je tudi, da bi vsakršna morebitna pomoč, ki je bila dodeljena na podlagi sistema odmere davka Združenega kraljestva, pomenila veljavno pomoč.

IV PRIPOMBE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA

(62) Organi Združenega kraljestva navajajo, da je davčni sistem enotna zakonska ureditev, ki se uporablja za vse nestanovanjske nepremičnine v Angliji in Walesu in katere namen je določiti skupno merilo za oceno vrednosti objektov. Merilo je najemnina, po kateri se po ocenah lahko pričakuje, da se bo nepremičnina oddajala v najem iz leta v leto, in sicer na podlagi nekaterih zakonskih predpostavk v zvezi s tehničnim stanjem nepremičnine in pogoji hipotetičnega najema.

(63) To vrednost določi VOA, ki zaposluje strokovno usposobljene pooblaščene ocenjevalce in ki mora svojo oceno po zakonu izvajati neodvisno. Njene odločitve so predmet neodvisnih preverjanj, ki jih izvede Valuation Tribunal, in na višji ravni Lands Tribunal in Court of Appeal.

(64) Poleg tega organi Združenega kraljestva pojasnijo, da lahko VOA pri določanju vrednosti hipotetične najemnine uporabi več metod. Cilj teh metod vrednotenja je enak, in sicer določitev hipotetične najemnine, in na podlagi pravilne uporabe morajo vse dati enak rezultat. Več metod je na voljo za to, da se upošteva širok razpon okoliščin, v katerih se uporablja davek. Izbira ustrezne metode vrednotenja ni odločitev na podlagi proste presoje: odvisna je od vrste nepremičnine in vrste razpoložljivih dokazil. Če torej na primer ni pridobitnega razloga (bolnišnice, šole) za posest, se metoda prejemkov in izdatkov ne uporabi in VOA lahko presodi, da je najprimernejša metoda pogodbenikove osnove.

4.1 Izbira metode, ki se je uporabila pri BT in Kingstonu

(65) Organi Združenega kraljestva pojasnijo, da je bila metoda prejemkov in izdatkov edina razpoložljiva metoda za oceno nepremičnin BT in Kingstona. Po njihovih trditvah je

([15]) Tako se je v letu 2003 obdavčljiva vrednost BT v Angliji s 443,5 milijona GBP povečala na 447,5 milijona GBP. V letu 2004 se je v Angliji povečala na 450,6 milijona GBP.

([16]) Nepremičnina Kingstona v somestju Hull, ki je bila ocenjena po metodi prejemkov in izdatkov, je bila na seznamu za leto 2000 ovrednotena na 5,1 milijona GBP. Kingston trdi, da je promet, ki je izhajal iz navedenega območja, znašal približno 50 milijonov GBP. Ob uporabi ustreznega 44-odstotnega multiplikatorja bi to pomenilo približno 4,5-odstotno razmerje med prihodki in davkom.

skupina neodvisnih strokovnjakov iz agencije VOA ([17]), ki je ocenjevala njune nepremičnine, za vsa obdobja vrednotenja, vključno z obdobjem 2005–2010, ugotovila, da ni dovolj dokazil, da bi obdavčljivo vrednost omrežij BT in Kingstona ocenili na podlagi metode najemnine. To ugotovitev je Valuation Tribunal v obravnavanem primeru sprejel. ([18]) Trdijo tudi, da se samo z metodo prejemkov in izdatkov lahko odraža edinstvena prednost splošne razširjenosti, ki jo uživa BT.

(66) Organi Združenega kraljestva trdijo, da pri BT in Kingstonu ni bilo mogoče uporabiti metode najemnine. V zvezi s tem najprej poudarijo, da je o vprašanju razpoložljivosti dokazil o najemnini treba presoditi ob izvedbi vrednotenja. Tako se na primer o možnosti uporabe metode najemnine za obdobje 1995–2000 lahko presoja samo na podlagi podatkov, ki so bili na voljo na „datum predhodnega vrednotenja“, tj. 1. aprila 1993. Zato organi Združenega kraljestva trdijo, da tretje stranke in Komisija napak domnevajo, da so sedaj razpoložljivi tržni dokazi pomembni za vprašanje, ali bi se sezame za leti 1995 in 2000 lahko sestavili na podlagi metode najemnine.

(67) Zato bi se v zvezi s seznami za leto 1995 lahko upoštevale samo informacije, ki so bile na voljo leta 1993. Komisija je v svoji odločitvi o sprožitvi postopka predlagala dva možna vira dokazil o najemnini: najemnino, ki jo je BT prejel, ko je lastno infrastrukturo oddal v najem, ali cene prenosa med maloprodajno in veleprodajno enoto BT. Organi Združenega kraljestva trdijo, da VOA leta 1993 ni imela na voljo nobene od navedenih metod. BT leta 1993 ni oddal v najem nobenega bistvenega dela svoje infrastrukture in ni bil strukturiran tako, da bi bili njegova maloprodajna in veleprodajna enota ločeni.

(68) V zvezi s seznamom za leto 2000, ki temelji na razpoložljivih informacijah iz leta 1998, organi Združenega kraljestva priznavajo, da so do navedenega datuma obstajala omejena dokazila o najemnini omrežij iz optičnih vlaken, ki so se operaterjem začela zagotavljati v okviru tako imenovanih pogodb o neodvzemljivih pravicah do uporabe (Indefeasible Rights of Use (IRU)). Vendar so bila navedena dokazila omejena in so veljala samo za omrežja iz optičnih vlaken, ki so se uporabljala za prenos obsežnih storitev, zato so bila pomembna samo za zelo omejen delež nepremičnin BT. Priznavajo tudi, da sta leta 1998 obstajali ločeni maloprodajna in veleprodajna enota, vendar se je dejavnost dostopa, ki je bistven del dejavnosti BT, izvajala na podlagi „od začetka do konca“ brez prenosov na druge enote. Zato transferjev ni bilo mogoče uporabiti pri vrednotenju celotnega omrežja BT.

([17]) Med njimi so bili strokovni svetovalci iz National Economic Research Associates (NERA), ki jim je VOA naročila pripravo modela za zagotovitev ocene prihodnjih prihodkov in stroškov poslovanja BT.

([18]) *British Telecommunications plc proti Central Valuation Officer*, 19. marec 1998.

(69) V zvezi s seznamom za leto 2005 veljajo enake opombe kot zgoraj. Organi Združenega kraljestva tudi zanikajo, in sicer v nasprotju z domnevo Altneta, da bi bile lahko tarife za razvezavo krajevne zanke kakršno koli dokazilo o najemnini, na podlagi katerega bi se lahko ocenile nepremičnine BT. Tarifa za medoperaterski najem vodov (Wholesale Line Rental) je bila na primer na voljo od avgusta 2002. Gre za storitev, ki jo mora BT obvezno zagotavljati drugim telekomunikacijskim operaterjem in ki slednjim omogoči, da uporabnikom ponudijo najem vodov in klice prek lokalnega omrežja BT. Vendar plačilo, ki ga telekomunikacijski ponudnik izvrši BT, ni enakovredno najemnini za lokalno omrežje. Gre za plačilo storitve, saj mora BT med drugim zagotoviti vzdrževanje voda, namestitev telefonske centrale, zaračunavanje ter raziskave in razvoj, popravilo okvar, opremo za nadparni sistem in električno energijo. Zato organi Združenega kraljestva trdijo, da ga v nasprotju z domnevo Vtesse in Altneta ne moremo enačiti z najemnino posameznega voda za krajevne zanke. Enako sklepajo v zvezi s tarifo za klice in dostop, predhodnico storitve medoperaterskega zakupa vodov, ki je bila na voljo od leta 1998 in je zajemala enake storitve kot medoperaterski zakup vodov. Poleg tega tarifo za medoperaterski zakup vodov BT in pristojbino za razvezavo krajevne zanke zakonsko ureja OFCOM. Ker ne gre za najemnine na odprtem trgu, imajo navedene tarife kot takšne lahko le majhno težo kot dokazila o najemni vrednosti. ([19]) Zato VOA trdi, da nima dokazil o najemnini za bistvena dela omrežij BT in Kingstona, tj. njuni omrežji za lokalni dostop.

(70) Poleg tega so organi Združenega kraljestva pojasnili, da se dokazila o najemnini, uporabljena ob uporabi metode najemnine pri telekomunikacijskih operaterjih, ki niso bili BT in Kingston, ne morejo uporabiti za določitev vrednosti nepremičnin teh dveh podjetij. BT in Kingston na eni strani ter drugi komunikacijski operaterji na drugi še zdaleč niso primerljivi. Omrežji BT in Kingstona sta predvsem omrežji za lokalni dostop, ki ju v primeru BT uporabljajo milijoni posameznikov, medtem ko so omrežja večine drugih telekomunikacijskih operaterjev zlasti osrednja omrežja, ki jih uporablja majhno število velikih zelo pomembnih uporabnikov. Na vrednost nepremičnine vplivajo številni dejavniki, na primer njena namembnost, fizična podoba, obseg in zakonodajno okolje, v okviru katerega deluje. Zato se glede na razlike med nepremičninami in pomanjkanje primerljivosti dokazil o najemnini telekomunikacijskih operaterjev, na primer za njihovo omrežje iz optičnih vlaken, ne more neposredno uporabiti pri BT/Kingstonu. Zaradi enakih razlogov organi Združe-

([19]) Organi Združenega kraljestva navajajo *Poplar Union Assessment Committee proti Robertsu* [1922] 2 AC 93

nega kraljestva trdijo, da se v nasprotju z domnevo, ki jo je Komisija izrazila v svoji odločitvi o sprožitvi postopka, dokazila o najemnini podjetij za kabelsko televizijo ne morejo uporabiti pri BT ali Kingstonu.

(71) V zvezi z domnevo, da bi se vrednost delov nepremičnin BT lahko določila z upoštevanjem dokazil o najemnini, ki izhajajo iz drugih omrežij, preostanek pa nato po metodi prejemkov in izdatkov, organi Združenega kraljestva trdijo, da takšen pristop ni bil izvedljiv. Takšen pristop bi predvideval, da ima omrežje BT različne fizične dele za vsako od različnih dejavnosti, s katerimi se ukvarja BT. Vendar organi Združenega kraljestva navajajo, da se mora v skladu z britansko sodno prakso o odmeri poslovnega davka ([20]) sosednje premoženje v isti posesti, kakršen je primer omrežij BT in Kingstona, ovrednotiti kot ena nepremičnina. Razdruževanje premoženja v isti uporabi bi povzročilo izkrivljanje pri vrednotenjih, saj je vsota vrednosti delov premoženja redko enaka vrednosti celote.

(72) Natančneje, ni si mogoče prizadevati za razdružitev osrednje glavne prometnice BT, omrežja iz optičnih vlaken velikega obsega, ki konkurira dejavnosti Vtesse, in oceniti njegovo obdavčljivo vrednost ob upoštevanju najemnin, ki so jih plačali konkurenčni ponudniki telekomunikacijskih storitev. To pa zato, ker ista infrastruktura uporablja tudi za telefonske storitve majhnega obsega, ki se zagotavljajo 29 milijonom uporabnikov BT iz gospodinjstev. Omrežji BT ali Kingstona je zaradi njune fizične in funkcionalne povezanosti fizično nemogoče razdeliti v neodvisni enoti, ki bi se ju lahko ločeno oddalo v najem ali uporabljalo.

(73) Kakor koli že, tudi če bi bilo mogoče ovrednotiti ločene dele nepremičnin BT in Kingstona ter njihovo vrednost določiti z metodo, ki ni metoda prejemkov in izdatkov, bi se še naprej zastavljalo vprašanje, kako ovrednotiti preostanek, saj se metoda prejemkov in izdatkov lahko uporablja samo v zvezi s celotnima omrežjema navedenih podjetij.

4.2 Uporaba metode prejemkov in izdatkov pri BT in Kingstonu

(74) Organi Združenega kraljestva so podali podrobna pojasnila, kako se je metoda prejemkov in izdatkov uporabila pri BT in Kingstonu.

([20]) Glej na primer *Brewin (VO) proti Railway Executive* (1952) 45 R&IT 553

Vrednotenje BT

(75) Vrednotenja izvajajo neodvisni strokovnjaki, in sicer v skladu s splošnimi pravili o uporabi metode prejemkov in izdatkov ([21]). Čeprav so modeliranje in iz tega izhajajoči izračuni zapleteni, je v naslednjih odstavkih kratek pregled, kako je bilo vrednotenje izvedeno za obdobje 1995–2000.

(76) Vrednotenje prejemkov in izdatkov upošteva pričakovane prejemke, ki so pomembni za obdavčljivo posest nepremičnin BT, od katerih se odštejejo zadevni izdatki. Strokovnim svetovalcem (National Economic Research Associates – NERA) je VOA naročila pripravo modela, s katerim bi dobili oceno prihodnjih prihodkov in stroškov poslovanja v petletnem obdobju, ki izhajajo iz posesti nepremičnin BT z osrednjega seznama v Angliji in Walesu, skupaj s preostalim delom omrežja na Škotskem in v Severni Irski. Organi Združenega kraljestva so predložili povzetek opisa modela, ki ga je pripravila NERA, in razpredelnice, ki so bile podlaga za vrednotenja v letih 1995, 2000 in 2005.

(77) Cilj modela, ki ga je pripravila NERA, je bil predvideti prihodke in stroške poslovanja, ki bi lahko izhajali iz omrežja BT po vsem Združenem kraljestvu, in sicer v okviru predpostavke o odmeri davka v petletnem obdobju. Navedena predpostavka predvideva oddajo v najem obdavčljivega dela omrežja BT na dan 1. aprila 1993, vendar upošteva njegovo fizično stanje in stanje konkurenčnih omrežij ter preostali del fizičnega okolja na dan 1. aprila 1995. Model, ki ga je pripravila NERA, izhaja iz dejanskih prihodkov in stroškov poslovanja, nastalih v letu pred datumom predhodnega vrednotenja, saj bi bili ti poznani ponudnikom za hipotetični najem. S spremljanjem dolge vrste predhodnih statističnih podatkov so bile dobljene elastičnosti, ki so se uporabile za napovedovanje gibanj na celotnem trgu telekomunikacij in deleža BT na njem v petletnem obdobju.

(78) V primeru BT se je VOA odločila, da bo namesto predvidenih stroškov in prihodkov v običajnem enoletnem obdobju uporabila predvidene stroške in prihodke v petletnem obdobju. Organi Združenega kraljestva so pojasnili, da uporaba metode prejemkov in izdatkov v nekaterih okoliščinah lahko vključuje znatne stopnje donosnosti v več prihodnjih letih, če delovanje v enem samem letu najverjetneje ne bi bilo značilno za v prihodnje. V primeru BT je VOA pričakovala, da bodo z vidika datuma predhodnega vrednotenja na prihodnji vzorec donosnosti vplivali pričakovana povečana konkurenca, predpisani nadzor cen, precejšnja rast konkurenčnih omrežij in spremembe vrst ponujenih storitev. Zaradi teh razlogov je bil pristop, ki je temeljil na pričakovani donosnosti v petletnem obdobju, nujno potreben za določitev

([21]) The Receipts and Expenditure Method of Valuation for Non-Domestic Rating, A Guidance Note (Metoda vrednotenja prejemkov in izdatkov za odmero davka na nestanovanjsko lastnino, Navodila) – julij 1997. Izdal Kraljevi inštitut pooblaščenih ocenjevalcev (Royal Institution of Chartered Surveyors (RICS)).

vrednosti najemnine, ki bi jo bil hipotetični najemnik na podlagi datuma predhodnega vrednotenja pripravljen plačati za omrežje BT v navedenem obdobju. ([22])

(79) Na podlagi pričakovanih prejemkov in stroškov poslovanja v petih letih je naslednja faza pri vrednotenju prejemkov in izdatkov odštetje ocenjenih naložb v osnovna sredstva, ki za hipotetičnega najemnika veljajo v predvidenem petletnem obdobju, in sicer za predmete, ki niso del nepremičnin, vendar so potrebni za dosego napovedanih prejemkov. Ti predmeti so razvrščeni v dve kategoriji: (a) neobdavčljivi stroji in oprema, katerih nakup je potreben v petletnem obdobju, in sicer kot nadomestilo za obstoječo opremo ali kako drugače, in (b) dodatki k omrežju, ki jih na dan 1. april 1995 še ni bilo, vendar je predvideno, da bodo izvedeni v petletnem obdobju.

(80) Naslednji korak je predvidena sprememba gibljivih sredstev v vsakem posameznem letu napovedanega petletnega obdobja. Letna sprememba se odšteje od prejemkov brez izdatkov in zgoraj opisane naložbe v osnovna sredstva. To povzroči deljivi saldo, ki pomeni najemnino in najemnikov zahtevani denarni tok skupaj. Naslednji korak je ocena najemnikovega zahtevanega denarnega toka.

(81) To je najemnikov zahtevani donos njegovega kapitala na začetku leta, prilagojen glede na spremembo navedenega kapitala med letom. Najemnikov kapital ob začetku hipotetičnega najema sestavljajo gibljiva in opredmetena sredstva, in sicer neobdavčljivi stroji in oprema. Sprememba najemnikovega skupnega kapitala se oceni za vsako leto. Vrednosti opredmetenih sredstev se bodo vsako leto spremenile zaradi spreminjanja stroškov nadomestitvenega premoženja, amortizacije obstoječega premoženja in pridobitve novega ali nadomestitvenega premoženja, takšne spremembe pa so bile predvidene v petletnem obdobju.

(82) Upoštevalo se je, da je najemnikov zahtevani donos 16,2 % nominalno. ([23]) Gre za oceno tehtanega stroška kapitala BT nominalno pred obdavčitvijo na dan 1. aprila 1993 – ustreznega datuma predhodnega vrednotenja. Tako se izračuna najemnikov zahtevani denarni tok ob koncu leta. Ker so prejemki, izdatki in naložbe v osnovna sredstva značilni skozi vse leto, tako kot se najemnina plačuje med letom, je zahtevani denarni tok ob koncu leta izražen kot vrednost v sredini leta z uporabo 16,2-odstotnega faktorja sedanje vrednosti za 6 mesecev.

(83) Najemnikov zahtevani denarni tok se odšteje od deljivega salda, razlika pa pomeni preostali denarni tok za posamezno leto, saj navedeni denarni tok izhaja iz transakcij, izvedenih med letom. Sedanja vrednost denarnega toka v posameznem letu (16,2 %) se nato sešteje in deli z vsoto faktorjev sedanje vrednosti (ki so enaki 5-letni nabavi v višini 16,2 %).

(84) Rezultat, 700 636 855 GBP, pomeni ocenjeno ponudbo za najemnino, ki bi jo hipotetični najemnik še lahko podal, da bi ohranil 16,2-odstotni donos kapitalske naložbe, ki bi jo moral nujno izvesti, da bi ustvaril prejemke, na katerih bi temeljila njegova ponudba. Predzadnja faza vrednotenja vključuje porazdelitev „nakopičene“ vrednosti za Združeno kraljestvo v višini prek 700 milijonov GBP med Anglijo in Wales. Ker ni bilo nobenega neposrednega dokaza o telekomunikacijskem prometu v vsaki od držav Združenega kraljestva, se je domnevalo, da bi najverjetnejša pravilna porazdelitev morala upoštevati porazdeljenost gospodarske dejavnosti med sestavnimi deli Združenega kraljestva. Na podlagi tega dokaza se je 84,8 % „nakopičene“ vrednosti za Združeno kraljestvo dodelilo Angliji in 4,2 % Walesu.

(85) Dobljeni številki vključujeta več zemljišč ali stavb, katerih lastnik in uporabnik je BT, vendar niso vključeni med nepremičnine z osrednjega seznama. Navedena lastnina se je lahko ovrednotila neposredno na podlagi metode najemnine in ločeno je bila ocenjena na 149 167 870 GBP v Angliji in 3 822 485 GBP v Walesu. Zadnja faza vrednotenja vključuje odštetje teh ločeno ocenjenih obdavčljivih vrednosti, s čimer se dobi končna obdavčljiva vrednost nepremičnin z osrednjega seznama, ki je znašala 445 milijonov GBP v Angliji in 25 milijonov GBP v Walesu.

(86) Enaka metoda se je uporabila za naslednji dve obdobji vrednotenja, pri čemer so se kot podlaga za obdobje 2000–2005 uporabili dejanski računovodski izkazi za leto 1997/98, za obdobje 2005–2010 pa izkazi za leto 2002/03. VOA je za obdobje 2000–2005 uporabila najemnikov 14,25-odstotni zahtevani donos kapitalske naložbe in 12,25-odstotni zahtevani donos za obdobje 2005–2010, pri čemer takšno znižanje odraža gibanje inflacije.

(87) Uporaba metode prejemkov in izdatkov pri BT je povzročila naslednje obdavčljive vrednosti po letu 1995:

Seznam	Anglija	Wales
1995-2000	445 milijonov GBP	25 milijonov GBP
2000-2005	467 milijonov GBP	26 milijonov GBP
2005-2010	530 milijonov GBP	24 milijonov GBP

([22]) Treba je upoštevati, da čeprav mora biti hipotetični najem obravnavan iz leta v leto, se ne sme domnevati, da bo trajal samo eno leto. Nasprotno, treba je domnevati, da se upravičeno pričakuje nadaljevanje. Glej *R proti South Staffordshire Waterworks Co* (1865) 16 QBD 359 na 370.

([23]) 12,27 % po realni vrednosti.

(88) Glede posebnega vprašanja vrednotenja za obdobje 1995–2000 organi Združenega kraljestva priznavajo, da je bila uporaba metode prejemkov in izdatkov pri BT za to obdobje predmet poravnave, ki je sledila več kot pet let trajajočim sodnim postopkom in poznejšim pogajanjem. VOA ima pravico do poravnave, ki je običajna praksa pri odmeri davka od premoženja. ([24]) Poravnave ne more doseči v zvezi z osnovo, ki ni pravilna obdavčljiva vrednost zadevne nepremičnine. Organi Združenega kraljestva poudarjajo, da je poravnava z BT potrdila, da je bilo treba njegovo nepremičnino ovrednotiti na podlagi metode prejemkov in izdatkov, ne pa na podlagi metode pogodbenikove osnove, ki ji je bil naklonjen BT, ter da je to povzročilo obdavčljivo vrednost, ki je bila mnogo višja od vrednosti, s katero se je strinjal BT.

(89) V zvezi z obtožbo Vtesse, da sta se VOA in BT po sklepu Valuation Tribunal ([25]) dogovorila o obdavčljivi vrednosti omrežja BT, ki je bila za 15 % nižja od začetnega vrednotenja agencije VOA, so organi Združenega kraljestva pojasnili, da je razliko mogoče razložiti z dejstvom, da je vrednotenje, izvedeno po sklepu Valuation Tribunal, temeljilo na podrobnejši analizi. Med pripravo prvega vrednotenja, ki je bilo predloženo pred Valuation Tribunal, VOA in njen gospodarski svetovalec NERA nista mogla pridobiti vseh podrobnosti o prihodkih, cenah, obsegih in stroških BT v prejšnjih obdobjih, ker zlasti nista imela orodja, s katerim bi BT prisilila, da te podatke razkrije. BT se je zoper sklep pritožil pred Lands Tribunal. Zaslišanje pred Lands Tribunal je de novo zaslišanje. ([26]) Poleg tega bi v tej fazi postopka VOA lahko izdala odredbo o predložitvi podatkov in zagotovila razkritje ustreznih podatkov s strani BT. Zlasti pri vrednotenju za leto 2000 sta VOA in NERA lahko pridobili bistvene podatke, ki jih leta 1997 nista imeli na voljo, na primer popolno razčlenitev prihodkov in stroškov BT v letu 1992/3, petletni načrt BT, izdelan pred datumom predhodnega vrednotenja, ter pretekle podatke o obsegih in cenah vodov in klicev ter obsegih in cenah zakupljenih vodov. Ti novi podatki so vplivali na vse glavne dele vrednotenja, vključno z napovedjo prihodkov in stroškov poslovanja, prihodnjo naložbo v osnovna sredstva in zahtevanim donosom hipotetičnega najemnika.

(90) Nekatere izmed sprememb so lahko zvišale obdavčljivo vrednost. Tako je bilo pri naslednjih dejavnikih:

— VOA je na koncu uporabila najemnikov zahtevani 12,27-odstotni donos po realni vrednosti, namesto 12,5-odstotnega, ki je ga je na začetku sprejel Valuation Tribunal.

— Naložbe v osnovna sredstva v okviru najemnikovega neobdavčljivega prmeoženja so bile deležne precejšnjih popravkov navzdol, in sicer zlasti na podlagi podatkov iz delovnega načrta BT za leto 1993, ki leta 1997 ni bil na voljo.

— Strošek na presežnega delavca se je v letu 1992/93 s 50 000 GBP zmanjšal na 33 900 GBP.

(91) Dejavnik, ki je najbolj vplival na znižanje obdavčljive vrednosti, je bila sprememba napovedi prihodnjih prejemkov in stroškov. Popravljena različica je v primerjavi z napovedmi, uporabljenimi pri vrednotenju iz leta 1997, v prvem letu predvidela večje dobičke, v poznejših letih pa manjše. Natančneje, te spremembe je mogoče pripisati naslednjim elementom:

— Faktor X pri zamejitvi cen ([27]) v letu 1997/8 se je z - 4,5 % spremenil na - 7,5 %, ker prehoda na - 4,5 %, ki se je zgodil leta 1997 in se je uporabil pri vrednotenju iz leta 1997, ni bilo mogoče upravičeno pričakovati na datum predhodnega vrednotenja.

— Napoved letnega zmanjšanja prispevka k primanjkljaju dostopa na minuto ([28]) se je z - 3 % povečal na - 12 %, ker napoved iz leta 1997 ni dovolj upoštevala zmanjšanja velikosti primanjkljaja dostopa, saj so se cene naročniških priključkov povečevale hitreje kot stroški.

— Pri vrednotenju iz leta 1997 sta VOA in NERA domnevali, da se bodo cene notranjih zakupljenih vodov dvigale skupaj z inflacijo. Te predpostavke niso podprli podatki o preteklih cenah notranjih zakupljenih vodov, ki jih je pozneje objavil BT, in za te cene se je domnevalo, da bodo ostale nespremenljive v okviru vrednotenja iz leta 2000.

— Pri vrednotenju iz leta 2000 je obveljala olajšava na dodatne stroške zunanjega izvajanja.

(92) Skupni učinek teh dejavnikov je bil, da je bilo končno vrednotenje nižje od tistega, ki ga leta 1997 prvotno izračunala VOA.

([24]) Na primer, na vrednotenja, povezana s seznami za odmero davka za obdobje 2000–2005, je bilo 1,17 milijona pritožb, od katerih jih je bilo približno 845 000 umaknjenih ali poravnanih.

([25]) Glej opombo 18.

([26]) Pritožba na Lands Tribunal vključuje povsem de novo zaslišanje v obdobju 13 tednov, in sicer pred poroto, ki jo sestavljata dva člana ocenjevalca in Queen's Counsel (QC). Nasprotno je Valuation Tribunal imel laično poroto, postopek pa je trajal samo štiri tedne.

([27]) Osrednje maloprodajne telekomunikacijske storitve BT so bile predmet predpisanega nadzora cen. V danem letu sprememba cen za regulirane maloprodajne storitve BT ni smela preseči ICD-X, pri čemer je ICD sprememba letnega odstotka indeksa cen na drobno za celotno gospodarstvo. Faktor X je določil OFCOM. Leta 1992 je OFCOM določil, da bo vrednost faktorja X v posameznem letu od leta 1993/4 do 1996/7 znašala 7,5 %.

([28]) Primanjkljaj dostopa BT pomeni izgubo, ki jo je imel pri zagotavljanju naročniških vodov.

(93) In končno, v zvezi z vprašanjem, ki ga je Komisija odprla v svoji odločitvi o sprožitvi postopka, ali metoda prejemkov in izdatkov pravilno upošteva možno neučinkovitost in nižjo dobičkonosnost podjetij, pri katerih se uporabi metoda prejemkov in izdatkov, organi Združenega kraljestva odgovarjajo, da vrednotenje temelji na predvidevanju povprečne ravni učinkovitosti. Če obstajajo dokazi o podpovprečni učinkovitosti, mora ocenjevalec, ki uporabi metodo prejemkov in izdatkov, prilagoditi ocenjene primerne prejemke in izdatke. Organi Združenega kraljestva trdijo, da obstajajo dokazi, da ima BT povprečno stopnjo učinkovitosti ([29]), zato se prilagoditve zaradi pravilnega vrednotenja njegove nepremičnine niso zdele potrebne. Glede vprašanja obveznosti univerzalnih storitev in načina, kako se upoštevajo pri vrednotenju BT, so organi Združenega kraljestva pojasnili, da na takšno obveznost univerzalnih storitev ni posebne olajšave. Stroški obveznosti univerzalnih storitev so vključeni v skupno predvideno naložbo v osnovna sredstva za razširitev omrežja in v skupne operativne stroške. Povečani prihodki, ki izhajajo iz storitev za uporabnike v okviru obveznosti univerzalnih storitev in iz morebitne okrepitve blagovne znamke, ki je posledica obveznosti univerzalnih storitev, so vključeni med pričakovane prejemke.

Vrednotenje Kingstona

(94) Pri Kingstonu se je uporabil podoben, vendar mnogo preprostejši večfazni pristop k metodi prejemkov in izdatkov. Model za napovedovanje prometa, ki bi lahko izšel iz posesti nepremičnine med petletnim obdobjem, ni bil pripravljen. Razlog za to je dejstvo, da v somestju Hull ni omrežij, ki bi jih uporabljali uporabniki iz gospodinjstev in bi konkurirala Kingstonu, ni kabelske televizije, konkurence za komercialne vode pa je malo. Zaradi stabilnega položaja Kingstona na trgu Hulla je bilo odločeno, da petletna napoved ni potrebna.

(95) Namesto tega so se za obdobje 1995–2000 upoštevali dejanski promet in stroški poslovanja v treh letih pred datumom predhodnega vrednotenja in na podlagi tega se je domnevalo, da hipotetični najemnik lahko upravičeno pričakuje čisti dobiček v višini približno 9,5 milijona GBP na leto pred najemnino. Upoštevalo se je, da najemnikov zahtevani donos na vrednost neobdavčljivega premoženja (ki domnevno znaša 64 milijonov GBP) znaša 12,5 %, kar pomeni donos v višini 8 milijonov GBP, ki se odšteje od čistega dobička. Preostanek v višini 1,5 milijona GBP je na voljo za najemnino in je bil določen kot obdavčljiva vrednost Kingstona za navedeno obdobje. Po enaki metodi in z uporabo številk, ki so bile na voljo leta 1998 in leta 2003, je obdavčljiva vrednost znašala 5,1 milijona GBP za obdobje 2000–2005 in 7 milijonov GBP za obdobje 2005–2010.

4.3 **Mehanizem popravkov**

(96) Organi Združenega kraljestva so zagotovili tudi pojasnila glede mehanizma popravkov, ki se je uporabljal za BT. Pojasnili so, da je BT na podlagi Schedule (specifikacija dohodkov pri davčni napovedi) 6 k LGFA iz leta 1988 kot kateri koli drug davčni zavezanec upravičen do spremembe svoje obdavčljive vrednosti, če se med njegovim petletnim obdobjem vrednotenja bistveno spremenijo okoliščine. Bistvena sprememba okoliščin se upošteva, kot da se je zgodila na datum predhodnega vrednotenja. V primeru BT se bistvene spremembe okoliščin dogajajo vsak dan, in sicer zaradi razširitve omrežja BT (zvišanje) ali zaradi razvijanja konkurenčnih omrežij (padec). ([30]) Teoretično bi bilo treba vrednotenje z uporabo metode prejemkov in izdatkov izvesti vsako leto, pri čemer se upošteva, kako so te bistvene spremembe okoliščin na datum predhodnega vrednotenja lahko spremenile petletni načrt BT. Raje kot s takšno zapleteno metodo so organi Združenega kraljestva in BT soglašali z nadomestno metodo prilagoditve, ki temelji na gibanju tržnega deleža BT v primerjavi z njegovim tržnim deležem v letu pred začetkom seznama za odmero davka in uporablja podatke, ki jih objavi OFCOM.

(97) Ta tržni delež je bil izračunan tako, da se je seštevek vseh kategorij ustreznih prihodkov BT delil s seštevkom vseh zadevnih kategorij prihodkov trga Združenega kraljestva za fiksno telefonijo. Zadevne kategorije so: (a) lokalni klici, (b) nacionalni klici, (c) mednarodni klici, (d) klici v mobilna omrežja, (e) drugi klici, (f) naročniški priključki, (g) najemi naročniških linij, (h) notranji zasebni zakupljeni najemi (ta kategorija vključuje trg, na katerem si konkurirata BT in Vtesse), (i) notranji zasebni zakupljeni priključki, (j) mednarodni zasebni zakupljeni vodi, (k) medomrežno povezovanje in (l) teleks (samo na seznamu za leto 1995).

(98) Če vzamemo primer seznama za obdobje 2000–2005, je tako izračunani tržni delež BT leta 2000 znašal 68,47 %. Obdavčljiva vrednost njegovih nepremičnin je leta 2000 znašala 467 milijonov GBP v Angliji in 26 milijonov GBP v Walesu. V naslednjem letu je tržni delež BT padel na 65,03 %. Obdavčljiva vrednost za leto 2001 je bila torej določena na 467 milijonov GBP x 65,03 %/68,47 % = 443 milijonov GBP za Anglijo in 26 milijonov GBP x 65,03 %/68,47 %= 24,7 milijona GBP za Wales.

([29]) Organi Združenega kraljestva so upoštevali dokaze iz študij, ki so navajale, da je BT učinkovit. Če ga na primer primerjamo z operaterji krajevnih telefonskih central iz ZDA, ki se običajno štejejo za zmerno učinkovite in v zvezi s katerimi so na voljo podrobni podatki o stroških in obsegu, je BT z vidika učinkovitosti na ali blizu zgornjemu decilu.

([30]) Zadeve, ki se lahko štejejo za bistvene spremembe okoliščin, so opisane v odstavku 2(7) Schedule (specifikacija dohodkov pri davčni napovedi) 6. Med njimi so zlasti „zadeve, ki vplivajo na fizično stanje ali fizično uporabo nepremičnine“, in „zadeve, ki vplivajo na fizično stanje lokacije, na kateri stoji nepremičnina“.

V naslednjem letu so podatki urada OFCOM pokazali manjše znižanje njegovega tržnega deleža, vendar to ni povzročilo znižanja obdavčljive vrednosti BT. V letih 2003/4 in 2004/5 se je tržni delež BT povečal na 67,6 % oziroma 68,0 %. V primerjavi z merilom uspešnosti tržnega deleža v letu 2000 ([31]) je povzročil obdavčljivi vrednosti v višini 447,5 milijona GBP oziroma 450,6 milijona GBP. ([32])

(99) Na podlagi te metode so bili za obdobji 1995–2000 in 2000–2005 dobljeni naslednji rezultati:

BT	Seznam	Anglija	Wales
01.04.1995	1995	445 milijonov GBP	25 milijonov GBP
01.04.1996	1995	412 milijonov GBP	23 milijonov GBP
01.04.1997	1995	392 milijonov GBP	22 milijonov GBP
01.04.1998	1995	366 milijonov GBP	20 milijonov GBP
01.04.1999	1995	347 milijonov GBP	19 milijonov GBP
01.04.2000	2000	467 milijonov GBP	26 milijonov GBP
01.04.2001	2000	443,5 milijona GBP	24,7 milijona GBP
01.04.2002	2000	443,5 milijona GBP	24,7 milijona GBP
01.04.2003	2000	447,5 milijona GBP	24,9 milijona GBP
01.04.2004	2000	450,6 milijona GBP	25,1 milijona GBP

(100) Za obdobje 2005–2010 so organi Združenega kraljestva navedli, da bo mehanizem popravkov, ki se je uporabljal za prvi dve obdobji, zaradi pomanjkanja razpoložljivih podatkov urada OFCOM ukinjen. ([33]) Namesto nekdanjega sistema nameravajo organi Združenega kraljestva vsako leto uporabiti popolno metodo prejemkov in izdatkov, kar bo odražalo vse fizične spremembe, vključno z novo priključenimi optičnimi vlakni, vendar v okviru gospodarskih razmer, ki so obstajale na datum predhodnega vrednotenja. ([34]) Sistem se še dokončno oblikuje.

([31]) Z uporabo popravljenega tržnega deleža BT v letu 2000 na podlagi novih podatkov, ki jih je zagotovil OFCOM. Ta tržni delež je znašal 70,5 %.

([32]) […]. VOA trdi, da izguba prometa pri mobilni telefoniji ni bistvena sprememba v okviru seznama za odmero davka za leto 2000.

([33]) Ker se je položaj BT na trgu spremenil, OFCOM nima več enake pristojnosti za zbiranje zadevnih tržnih podatkov kot prej.

([34]) To pomeni, da bo napoved enaka tisti, ki bi jo pričakovali po 1. aprilu 2003, vendar ob domnevi, da je bilo fizično okolje (vključno s fizičnim obsegom omrežja BT in tudi drugih operaterjev) v enakem stanju, kot je dejansko bilo v začetku leta, v katerem se izvede popravek.

(101) V primeru Kingstona se mehanizem popravkov ni uporabljal. Po navedbah organov Združenega kraljestva pri seznamih za odmero davka za leti 1995 in 2000 ni bilo prilagoditev, in sicer na podlagi dejstva, da nobeden od konkurentov ni zgradil omrežij v somestju Kingston upon Hull in je imel Kingston na tem območju že skoraj 100-odstotno omrežno pokritost, zato svojega omrežja ni razširil.

4.4 **Obstoj ugodnosti**

(102) Organi Združenega kraljestva najprej poudarjajo, da morajo vse metode vrednotenja dati enak rezultat: hipotetično najemnino, ki bi se plačala za nepremičnino. Potemtakem dejstvo, da se je pri BT in Kingstonu uporabila drugačna metoda kot pri drugih telekomunikacijskih operaterjih, ne pomeni, da bi bila prva dva lahko deležna ugodnosti.

(103) Po njihovem mnenju je obstoj selektivne ugodnosti mogoče dokazati na dva načina:

a) s ponazoritvijo, da bi z vrednotenjem prejemkov in izdatkov telekomunikacijskih operaterjev, ki niso BT in Kingston, dosegli nižjo obdavčljivo vrednost, kot bi izhajala iz metode najemnine, torej tako, da se dokaže, da je metoda prejemkov in izdatkov napačna ali da sistematično daje prenizko vrednost;

b) ali s ponazoritvijo, pri kateri se uporabijo natančne in ustrezne primerjave, da so imeli drugi telekomunikacijski operaterji nesorazmerno visoko obdavčljivo vrednost v primerjavi z BT in Kingstonom.

(104) Da bi dokazali točko (a), bi bilo nujno treba izvesti vrednotenje prejemkov in izdatkov drugih telekomunikacijskih operaterjev, da bi videli, ali so bili po metodi prejemkov in izdatkov ter po metodi najemnine doseženi primerljivi rezultati. Nobeden od telekomunikacijskih operaterjev se tega ni lotil in organi Združenega kraljestva domnevajo, da bi člani Altneta in Vtesse na to opozorili, če bi bilo vrednotenje njihovega omrežja po metodi prejemkov in izdatkov res nižje. ([35]) VOA nima poslovnih načrtov teh telekomunikacijskih operaterjev. Zato ne more oceniti njihovih pričakovanih prejemkov in izdatkov, ki izhajajo iz posesti njihovega omrežja, in določiti najemnine, ki bi jo bili zanjo pripravljeni plačati po metodi prejemkov in izdatkov.

([35]) Organi Združenega kraljestva navajajo, da je po njihovem mnenju Altnet domneval, da bi vrednotenje njihovih omrežij po prejemkih in izdatkih za seznam za leto 2000 znašalo nič. Organi Združenega kraljestva so odgovorili, da je to v neskladju z dejansko plačanimi najemninami in poslovnimi načrti, na podlagi katerih so se te dejanske najemnine morale utemeljiti.

(105) V zvezi s točko (b) organi Združenega kraljestva opozarjajo, da sta Vtesse in Komisija predlagala primerjavo deleža prejemkov, ki ga je Vtesse plačal z davkom, z deležem prejemkov, ki sta jih plačala BT in Kingston. Organi Združenega kraljestva najprej navajajo, da to razmerje ni pomembno. Po njihovih trditvah poslovni davek pomeni davek na vrednost premoženja, ne davek na prejemke, dobičke ali kapitalske dobičke. Vrednost premoženja ni odvisna od prometa posameznega uporabnika: dve podjetji imata lahko v posesti povsem enako premoženje, vendar imata glede na vrsto in uspešnost svojega poslovanja lahko zelo različen promet. Celo najemniki na istem poslovnem področju imajo lahko zelo različen promet, odvisno od njihove učinkovitosti. Zato prihodek ni znak za to, kakšna najemnina bi bila dosežena ob „barantanju na trgu“, in pripisovanje kakršnega koli pomena domnevni neenakosti med deleži prejemkov, porabljenih za davek, je zmotno.

(106) Kakor koli že, organi Združenega kraljestva menijo, da je bilo pravilno razmerje med davkom in prejemki ([36]) za BT in Kingston v Združenem kraljestvu naslednje:

	1995/1996	2000/2001	2005/2006
BT	3,0 %	2,7 %	3,6 %
Kingston	1,0 %	4,0 %	3,4 %

(107) Organi Združenega kraljestva so pojasnili, da je razliko med razmerjem, ki ga dobijo za BT, in razmerjem, ki ga je za BT izračunal Vtesse, (2 %), mogoče razložiti z dejstvom, da je Vtesse primerjal prejemke BT v Združenem kraljestvu z njegovo obdavčljivo vrednostjo v Angliji in Walesu. Vtesse ni upošteval ločeno ocenjenega premoženja ter obdavčljive vrednosti nepremičnin BT na Škotskem in v Severni Irski. Razliko v razmerjih, ki so ju navedli Vtesse in organi Združenega kraljestva, je nadalje mogoče razložiti z dejstvom, da so organi Združenega kraljestva pri izračunu razmerja med davkom in prejemki za BT in Kingston uporabili popravljene prihodke, ki so bili prilagojeni, da bi se upoštevali nepomembni prihodki, in normalizirani, da bi se odražalo načrtovano prihodnje gibanje.

(108) Kakor koli že, tudi če bi pristop na podlagi deleža prejemkov imel kakršno koli veljavo, organi Združenega kraljestva trdijo, da številke, ki jih je predložil Vtesse in jih je Komisija uporabila v odločitvi o sprožitvi postopka, ne dokazujejo obstoja ugodnosti za BT. Nasprotno, opozarjajo, da delež prejemkov, če vse telekomunikacijske operaterje Altneta kot celoto primerjamo z BT, pokaže, da BT ne plačuje manj kot operaterji Altneta. V zadnjem letu seznama iz leta 2000 je BT imel približno 70 % skupnega zneska obdavčljive vrednosti fiksnih telekomunikacijskih operaterjev, približno 71,6 % prihodkov od klicev in dostopa ter manjši delež drugih prihodkov trga fiksne telefonije. Po navedbah organov Združenega kraljestva te številke dokazujejo, da z vrednotenjem na seznamih iz leta 1995 in 2000 ni sistemskih težav.

(109) V zvezi z vprašanjem mejne obdavčitve organi Združenega kraljestva zanikajo, da bi drugačen način odmere davka na dodatna optična vlakna pomenil kakršno koli ugodnost za BT ali Kingston. Povod za obdavčljivost optičnih vlaken telekomunikacijskih operaterjev po metodi najemnine je priključitev optičnih vlaken. Takšna obravnava novih optičnih vlaken pa ne velja v primeru BT/Kingstona, ko se ovrednotijo po metodi prejemkov in izdatkov.

(110) Metoda prejemkov in izdatkov predvideva prejemke in izdatke v naslednjih petih letih. Optična vlakna, ki jih BT potrebuje pri poslovanju skozi celotno petletno obdobje trajanja seznama, se upoštevajo pri oceni obdavčljive vrednosti, ker so prihodki od teh optičnih vlaken vključeni v vrednotenje prejemkov in izdatkov. Poslovni davek je za optična vlakna torej plačljiv od datuma začetka seznama za odmero davka in ne samo od dneva, ko se priključijo. Fizični dodatki k nepremičnini BT se nadalje upoštevajo z mehanizmom letnih popravkov, ki temelji na gibanju tržnih deležev BT, opisanem v uvodnih izjavah 96 do 100.

(111) Organi Združenega kraljestva priznavajo, da metode vrednotenja nujno zahtevajo drugačen pristop do obravnave priključitve dodatnih optičnih vlaken, vendar poudarjajo, da je končni rezultat izvedbe vrednotenja v obeh primerih ta, da se vrednost optičnih vlaken do uporabnika odraža v obdavčljivi vrednosti.

V. **PRIPOMBE URADA OFCOM**

(112) OFCOM je neodvisni regulativni organ in organ, pristojen za konkurenco, ki ureja komunikacijsko industrijo v Združenem kraljestvu. Pripombe organov Združenega kraljestva je predložila centralna vlada Združenega kraljestva in ne pomenijo stališč urada OFCOM. Zato je Komisija v dopisu z dne 26. julija 2005 OFCOM zaprosila, da predloži svoje pripombe v zvezi z odločitvijo o sprožitvi postopka. OFCOM jih je posredoval v dopisu z dne 21. septembra 2005.

(113) OFCOM je preučil, v kakšnem obsegu lahko razlike v metodologiji in praksi vplivajo na konkurenčne pogoje. Njegova splošna ugotovitev je bila, da sistem za odmero davka na nestanovanjsko lastnino trenutno ne škoduje konkurenčnim pogojem na trgu telekomunikacij.

(114) V zvezi z razmerjem med davkom in prihodki OFCOM meni, da to razmerje ni ustrezno za oceno pravičnosti sistema davka na nestanovanjsko lastnino. Poudarja, da je davek povezan s pričakovanimi najemninami na trgu, ki bi verjetno odražale učinkovito uporabo premoženja. Če kako podjetje premoženje uporabi neučinkovito, davek lahko

([36]) Raven prejemkov, uporabljenih pri teh vrednotenjih, je številka, prilagojena za Združeno kraljestvo, pri kateri so izvzeti nezadevni prihodki.

pomeni precejšen delež njegovih prihodkov. Razmerje med davkom in prihodki za omrežje iz optičnih vlaken je lahko na primer odvisno od količine podatkov, za katere se uporablja. Razlike v razmerjih med davkom in prihodki različnih podjetij torej lahko preprosto odražajo razlike v vrednosti storitev, ki se uporabnikom zagotavljajo s podobnim obdavčljivim premoženjem.

(115) Poleg tega je OFCOM izračunal razmerje med davkom in prihodki za več telekomunikacijskih operaterjev v Združenem kraljestvu:

	davčna obveznost v letu 2005 (v milijonih GBP)	prihodki v letu 2005 (v milijonih GBP)	Davek/prihodki (v odstotkih)
BT	238,31	18 623	1,28
NTL	24,26	1 930	1,26
Telewest	15,49	1 300	1,19
C&W	16,37	1 602	1,02
Kingston	3,35	364	0,92
Energis	3,27	720	0,45
Global Crossing	3,13	270	1,16
Easynet	1,77	78	2,28
Thus	2,41	341	0,71
Your Communication	1,09	186	0,59
Fibernet	1,08	47	2,32
Gamma Telecom	0,46	72	0,63

(116) OFCOM je izračunal tudi razmerje Vtesse za leto 2003, edino leto, za katero je imel razpoložljive podatke. To razmerje je znašalo 2,1 %. Te številke dokazujejo, da je razmerje med davkom in prihodki zelo različno in brez jasnega vzorca, kar zadeva obseg prihodkov. OFCOM je ugotovil, da to razmerje ni samo napačna metodologija za ocenjevanje pravičnosti sistema za odmero davka na nestanovanjsko lastnino, ampak se zdi zmotna tudi trditev, da BT na splošno plačuje manjši znesek davka glede na svoje prihodke kot njegovi konkurenti.

(117) OFCOM poudarja, kako težko je ustrezno primerjati zelo različne telekomunikacijske operaterje (npr. povprečna obdavčljiva vrednost kilometra povezav za usmerjanje v omrežju iz optičnih vlaken je lahko zelo različna glede na značilnosti omrežja, ki mu pripada, in število priključenih optičnih vlaken na tej povezavi za usmerjanje). Kljub temu je predlagal nekatere alternativne načine za primerjavo obdavčitve BT z obdavčitvijo njegovih konkurentov. Izračunal je na primer razmerje med obdavčljivo vrednostjo in priključkom za BT ter tri družbe, ki so mu najbolj podobne glede na omrežje za lokalni dostop, tj. Kingston, NTL in Telewest. Vsi štirje so predvsem ponudniki lokalnega dostopa. BT in Kingston sta ovrednotena na podlagi prejemkov in izdatkov, NTL in Telewest pa sta ovrednotena po metodi, ki je izpeljana iz metode pogodbenikove osnove. Rezultati izračunov urada OFCOM so prikazani v spodnji razpredelnici. Po mnenju urada OFCOM se te obdavčljive vrednosti na priključke bistveno ne razlikujejo od enega operaterja do drugega.

	Obdavčljiva vrednost/priključek
BT	21 GBP
NTL	22 GBP
Telewest	21 GBP
Kingston Communication	26 GBP

(118) Zato OFCOM na splošno ugotavlja, da je na voljo malo dokazov v podporo trditvi, da BT za kateri koli ukrep plačuje precej manj kot operaterji hrbtenice iz optičnih vlaken.

(119) OFCOM je tudi preučil, ali sistem za odmero davka uvaja neupravičeno nesorazmerje, kar zadeva mejno obveznost plačila davka. V zvezi s tem OFCOM navaja, da se pri metodi prejemkov in izdatkov uporabljajo predvidene številke za prihodke in stroške, zato pojmovno vključuje vsakršno dograditev omrežja, potrebno za izpolnitev teh poslovnih načrtov. Podlaga za izračun prejemkov in izdatkov ni omejena na stanje omrežja BT na začetku petletnega obdobja, ampak odraža potrebne spremembe omrežja v naslednjih petih letih, z letnimi ponovnimi ocenami, da se upoštevajo in obdavčijo bistvene spremembe nepremičnin BT. OFCOM meni, da čeprav je dodatna obremenitev bolj očitna pri manjših operaterjih, ker vsako priključeno optično vlakno povzroči posebno obremenitev dodatnega davka, to še ne pomeni, da obdavčljiva vrednost BT ne vključuje zneskov za podobne spremembe. OFCOM je ugotovil, da nima dokazov v prid domnevi, da BT v nasprotju s telekomunikacijskimi operaterji, ocenjenimi po metodi najemnine, ne plača dodatnega davka za priključitev optičnega vlakna. Zdi se, da bi sistem v vsakem primeru dolgoročno zagotovil bistveno simetričen rezultat, čeprav po različnih poteh in z nizkimi ravnmi preglednosti.

VI. PRAVNA OCENA

Ocena državne pomoči na podlagi člena 87(1) ES

(120) V skladu s členom 87(1) ES *„je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami*“. Zato ukrep pomeni državno

pomoč v smislu člena 87(1) ES, če izpolnjuje naslednja štiri merila:

— pomeni selektivno ugodnost za prejemnika(-e)

— ga država odobri iz državnih sredstev

— izkrivlja ali bi lahko izkrivljal konkurenco

— lahko prizadene trgovino med državami članicami.

(121) Da bi ugotovili, ali je odmera davka od premoženja pri BT in Kingstonu povzročila gospodarsko ugodnost za ti dve podjetji, mora biti analiza Komisije dvojna:

— najprej mora ugotoviti, ali so bili predpisi v zvezi z davkom od premoženja pri BT in Kingstonu ustrezno uporabljeni in še zlasti, ali je bila uporaba metode prejemkov in izdatkov upravičena in ustrezna.

— Presoditi mora tudi, ali uporaba metode prejemkov in izdatkov pri BT in Kingstonu pomeni ugodnost za navedeni podjetji v primerjavi z njunimi konkurenti, ki so ovrednoteni po metodi najemnine.

6.1 *Pravilna uporaba predpisov v zvezi z davkom od premoženja pri BT in Kingstonu*

6.1.1 Izbira metode, ki se je uporabila pri BT in Kingstonu

(122) Prvo obravnavano vprašanje je, ali je bilo primerno, da so organi Združenega kraljestva pri BT in Kingstonu uporabili metodo prejemkov in izdatkov in ne metode najemnine, ki naj bi se običajno uporabljala v sektorju telekomunikacij. Vprašanje je, ali je bilo na voljo dovolj dokazil o najemnini, da sta bili omrežji BT in Kingstona lahko ocenjeni ob upoštevanju dokazil o najemnini za obdobja 1995–2000, 2000–2005 in 2005–2010.

(123) Komisija je v svoji odločitvi o sprožitvi postopka menila, da so cene notranjega prenosa med maloprodajno in veleprodajno enoto BT ter najemnina, ki jo je BT prejel ob oddaji lastne infrastrukture v najem, lahko podlaga za uporabo metode najemnine. Altnet Task Force, ena od tretjih strank, ki so podale pripombe k sklepu, je predlagal posebne vire dokazil o najemnini, na primer tarife BT za medoperaterski najem vodov ali njegove objavljene cene za razvezane krajevne zanke, ki bi se lahko uporabili pri določitvi najemne vrednosti njegovih bakrenih kablov.

(124) V zvezi s tem so BT in organi Združenega kraljestva pojasnili, da se metoda najemnine ne more uporabiti za oceno nepremičnin BT in Kingstona. Prvič, dokazila, katerih uporabo sta predlagala Komisija in Altnet, za prvi dve obdobji vrednotenja (tj. 1995–2000 in 2000–2005) niso bila na voljo. Takšen je primer najemnih tarif razvezavo krajevne zanke, ki so se uporabljale od 31. maja 2001, ali regulativnih računov, ki so odražali stroške prenosa za storitve dostopa BT. Poleg tega ti podatki, tudi ko so bili na voljo, na primer za zadnje obdobje vrednotenja 2005–2010, niso bili pomembni in jih ni bilo mogoče uporabiti pri vrednotenju zelo specifičnih omrežij BT in Kingstona. Organi Združenega kraljestva so na primer pojasnili, da tarifa za medoperaterski najem vodov in tarifa za razvezavo krajevne zanke pomenita plačilo za storitev in se na podlagi obstoječe sodne prakse v zvezi z davkom od premoženja ne moreta šteti za dokazilo o najemnini za določitev vrednosti zadevnega dela omrežja BT. Poleg tega tarifi določa OFCOM in kot takšni nista „najemnini na odprtem trgu“. Zato imata navedeni pristojbini lahko le majhno težo kot dokazili o obdavčljivi vrednosti. Zaradi teh razlogov ni dejanskih tržnih dokazil v zvezi z dostopovnim delom omrežij BT ali Kingstona, ki je edinstvena značilnost njunih omrežij.

(125) Zdi se tudi, da čeprav obstajajo dokazila o najemnini, pridobljena od drugih telekomunikacijskih operaterjev, na primer v zvezi z optičnimi vlakni, pa ta dokazila o najemnini zaradi razlik v uporabi teh optičnih vlaken s strani navedenih operaterjev ter BT in Kingstona niso v celoti pomembna za določitev vrednosti nepremičnin zadnjih dveh navedenih podjetij. Najemnina za optično vlakno, ki jo je navedel Vtesse, temelji na tržnih dokazilih za glavna omrežja iz optičnih vlaken, ki jih uporablja malo zelo pomembnih in velikih uporabnikov. Omrežji BT in Kingstona sta predvsem omrežji za lokalni dostop, ki ju v primeru BT uporabljajo milijoni posameznikov. Njuno omrežje iz optičnih vlaken ima predvsem vlogo hrbtenice, ki medsebojno povezuje njune krajevne zanke. Zaradi tega sta njuni omrežji edinstveni in ju ni mogoče primerjati z nobenim drugim omrežjem v Združenem kraljestvu, vključno z velikimi omrežji, kakršno je omrežje Cable & Wireless. Že res, da lahko BT dele svojega omrežja uporabi za zagotavljanje storitev, ki konkurirajo Vtesse, vendar jih je s fizičnega in uporabniškega vidika še vedno nemogoče ločiti od celotnega omrežja BT. Zato ti dve vrsti omrežja na splošno ne izpolnjujeta enake funkcije in tako verjetno nimata enake najemne vrednosti. Tako meni zlasti OFCOM, ki je poudaril, da je povprečna vrednost kilometra povezav za usmerjanje v omrežju iz optičnih vlaken lahko zelo različna glede na značilnosti omrežja, ki mu pripada, in da se topologija osrednjega omrežja BT verjetno zelo razlikuje od topologije hrbteničnega operaterja, ki oskrbuje trg podjetij.

(126) VOA je izključila tudi možnost, da bi se metoda najemnine uporabila za dele nepremičnin BT in Kingstona, za katere so lahko na voljo dokazila o najemnini, metoda prejemkov

in izdatkov pa za ostalo. To pa zato, ker se metoda prejemkov in izdatkov lahko uporabi samo za celotno nepremičnino, nepremičnin teh dveh podjetij, na primer njunih omrežij iz optičnih vlaken, pa ni mogoče ločiti, ker se mora nepremičnina v skladu z britansko sodno prakso oceniti kot celota, saj so ti deli v celoti povezani s preostalim omrežjem. ([37])

(127) Zato so neodvisni strokovnjaki agencije VOA sklenili, da se metoda najemnine ne more uporabiti pri BT in Kingstonu. Ugotovitev, da je bila metoda prejemkov in izdatkov ustrezna, je potrdil Valuation Tribunal. ([38]) Komisija meni, da ni dokazov o nasprotnem. Na podlagi tega Komisija ugotavlja, da ni bilo dovolj dokazil o najemnini za oceno omrežij BT in Kingstona v zadevnih obdobjih ter da je bila uporaba metode prejemkov in izdatkov za oceno obdavčljive vrednosti njunih omrežij torej upravičena.

6.1.2 Pravilna uporaba metode prejemkov in izdatkov pri BT in Kingstonu

(128) Naslednje je na vrsti vprašanje, ali se je metoda prejemkov in izdatkov pri BT in Kingstonu uporabila pravilno. Na podlagi obširnih razlag, ki so jih predložili organi Združenega kraljestva in so opisane v uvodnih izjavah 74 do 93, Komisija meni, da je bila metoda prejemkov in izdatkov uporabljena v skladu s splošnimi pravili o metodi prejemkov in izdatkov, določenimi v navodilih RICS (Kraljevega inštituta pooblaščenih ocenjevalcev) o metodi vrednotenja prejemkov in izdatkov za nestanovanjsko lastnino ([39]). Uporaba pričakovanih prihodkov in stroškov v petletnem obdobju v primeru BT ni izrecno predvidena v navodilih RICS. Vendar se ta navodila v resnici sklicujejo na ocenjeno prihodnjo donosnost, ko ponudbo hipotetičnega najemnika obravnavajo z vidika cikličnih gospodarskih sprememb, ki jih je mogoče predvideti na datum predhodnega vrednotenja. Poleg tega se je metoda, ki temelji na pričakovanih prejemkih in stroških v določenih letih, uporabila tudi za oceno obdavčljivih vrednosti nepremičnin podjetij za plin in električno energijo, zato ni značilna samo za BT. V primeru BT je glede na pričakovanje povečanja konkurence in precejšnje rasti omrežij konkurentov, ki sta značilna za sektor telekomunikacij, uporaba napovedanih prihodkov in stroškov v petih letih sprejemljiva metodologija za oceno hipotetične najemnine, ki bi jo bil najemnik z razumnim pričakovanjem neprekinjene uporabe pripravljen plačati za omrežje BT. Nasprotno pa je bila stabilnost trga, na katerem je prisoten Kingston in za katerega je značilna omejena konkurenca, upravičen razlog, da se petletna napoved ni štela za nujno potrebno.

(129) V zvezi s posebnim vprašanjem o poravnavi, ki se je nanašala na obdobje 1995–2000, so organi Združenega kraljestva predložili podrobna pojasnila o tem, zakaj je bila končna obdavčljiva vrednost (445 milijonov GBP v Angliji, 25 milijonov GBP v Walesu) nižja od obdavčljive vrednosti, ki jo je Valuation Tribunal na začetku določil v svojem sklepu z dne 19. marca 1998 (523 milijonov GBP za Anglijo in 30 milijonov GBP za Wales). Iz teh pojasnil, ki so povzeta v uvodnih izjavah 88 do 92, izhaja, da končne nižje obdavčljive vrednosti omrežja BT nista s pogajanji dosegla VOA in BT, kot to trdi Vtesse, ampak je bila določena z uporabo popravljenih in natančnejših podatkov, ki jih je BT razkril na podlagi sklepa Valuation Tribunal in jih ob vrednotenju iz leta 1997 ni bilo na voljo, ter natančnejšimi metodami vrednotenja, ki so se uporabljale po sklepu Valuation Tribunal.

(130) V zvezi z vprašanjem iz odločitve o sprožitvi postopka je treba tudi navesti, da organi Združenega kraljestva ob uporabi metode prejemkov in izdatkov upoštevajo stopnjo donosnosti BT. Kot je bilo pojasnjeno že v uvodni izjavi 93, mora vrednotenje po metodi prejemkov in izdatkov temeljiti na predvideni povprečni ravni učinkovitosti, in organi Združenega kraljestva so dokazali, da BT izpolnjuje to merilo. Komisija tudi navaja, da se obveznosti univerzalnih storitev ustrezno upoštevajo, saj so v celotno vrednotenje vključeni tako stroški kot prihodki, ki izhajajo iz takšnih obveznosti.

(131) Kar zadeva uporabo mehanizma pregledov, ki temelji na gibanju tržnih deležev in je opisan v uvodnih izjavah 96 do 99 in se po letu 2005 več ne uporablja, iz prejetih podatkov izhaja, da je šlo za ad hoc prilagoditveni mehanizem. Komisija razume, da ima VOA na podlagi Schedule (specifikacija dohodkov pri davčni napovedi) 6 k LGFA zakonsko obveznost, da ob bistvenih spremembah okoliščin spremeni obdavčljivo vrednost podjetja in takšno spremembo okoliščin upošteva, kot da se je zgodila na datum predhodnega vrednotenja. Glede na velikost omrežja BT in razmere na trgu telekomunikacij, kjer se konkurenčna omrežja vedno bolj razvijajo, je razumljivo, da se bistvene spremembe okoliščin dogajajo vsak dan in jih je zato težko upoštevati, še posebej v okviru uporabe metode prejemkov in izdatkov. Ta mehanizem, ki temelji na tržnem deležu, naj bi odražal fizične razširitve omrežja BT (kar bi moralo povzročiti povečanje njegovih tržnih deležev) in razvijanje omrežij njegovih konkurentov (kar bi moralo povzročiti zmanjšanje tržnih deležev BT). Zato se ta mehanizem popravkov zdi smiseln način za upoštevanje bistvenih sprememb okoliščin in se lahko upraviči na podlagi značilnosti omrežja BT in trgov telekomunikacij.

(132) Posledica uporabe tega mehanizma popravkov so bila nihanja pri gibanju obdavčljivih vrednosti BT. Na primer v letu 1999, zadnjem letu obdobja 1995–2000, je bila obdavčljiva vrednost BT v Angliji in Walesu 366 milijonov GBP. Leta 2000, v prvem letu obdobja 2000–2005, je bila njegova obdavčljiva vrednost določena na 493 milijonov

([37]) Glej pojasnila, opisana v uvodnih izjavah 70 do 72, ki so jih zagotovili organi Združenega kraljestva.

([38]) *British Telecommunications plc* proti *Central Valuation Officer*, 19. marec 1998.

([39]) Glej opombo 21.

GBP. Takšna nihanja je mogoče razložiti z značilnostmi davka od premoženja in gospodarskim položajem sektorja telekomunikacij v Združenem kraljestvu. ([40])

(133) Najprej je treba opozoriti, da je bilo omrežje BT pri vrednotenju iz leta 1995 na podlagi zakonskih zahtev ovrednoteno, kot je fizično obstajalo 1. aprila 1995, vendar s predpostavko, da je v tem stanju obstajalo v gospodarskih razmerah 1. aprila 1993. Tudi za bistvene spremembe okoliščin je veljalo, da so se zgodile 1. aprila 1993. Vrednotenje iz leta 2000 je bilo izvedeno enako, vendar ob upoštevanju predpostavke, da je bila nepremičnina oddana v najem v gospodarskem okviru na dan 1. aprila 1998. To velja tudi za Kingston.

(134) To pomeni, da je obdavčljiva vrednost za leto 1999 vrednost nepremičnine, kot je fizično obstajala leta 1999, vendar v gospodarskem okviru iz leta 1993, tj. po ravneh cen iz leta 1993 in na trgu telekomunikacij v obsegu iz leta 1993. Vendar se je obdavčljiva vrednost v naslednjem letu, tj. leta 2000, izračunala z upoštevanjem gospodarskih razmer, ravni cen in obsega trga telekomunikacij iz leta 1998. Podobno je obdavčljiva vrednost za leto 2004 določena z upoštevanjem gospodarskih razmer trga iz leta 1998, medtem ko je vrednotenje za leto 2005 določeno z upoštevanjem tržnih razmer iz leta 2003. ([41])

(135) Organi Združenega kraljestva so poudarili, da so bile gospodarske razmere v sektorju telekomunikacij v letih 1993, 1998 in 2003 zelo različne. Prvič, trg telekomunikacij se je bistveno povečal med letoma 1993 in 1998 ter med letoma 1998 in 2003. Tako se je fizično omrežje BT leta 2000 upoštevalo na trgu, ki je bilo večje od trga, na katerem se je fizično omrežje BT upoštevalo leta 1999. To je nujno pomenilo, da bo njegova obdavčljiva vrednost za leto 2000 verjetno višja kot za leto 1999. Poleg tega je bil sektor telekomunikacij leta 1993 v procesu odpiranja konkurenci, kot je dotlej še ni bilo, in lahko se je pričakovalo, da bo vpliv na položaj pri poslovanju BT zelo velik. To potrjuje dejstvo, da so tržni deleži BT v tem obdobju s 87 % padli pod 70 %. Zaradi takšnega pričakovanja se je znižala obdavčljiva vrednost BT za posamezno leto v navedenem obdobju. Nasprotno je bilo v letu 1998 mogoče pričakovati manjšo konkurenco, kar spet potrjujejo dokaj stabilni tržni deleži BT, ki so v obdobju 2000–2005 znašali okrog 70 %. Takšno pričakovanje je lahko pomenilo, da se bo vrednotenje BT v navedenem obdobju verjetno povečevalo.

([40]) Obdavčljive vrednosti telekomunikacijskih operaterjev, ovrednotenih po metodi najemnine, ne kažejo enakih nihanj. Kljub temu je treba navesti, da je kakršna koli primerjava lahko zavajajoča, saj se njihova omrežja hitro razširjajo, medtem ko sta omrežji BT in Kingstona dokaj nespremenljivi. Kakor koli že, tudi navedeni telekomunikacijski operaterji so bili deležni precejšnjih znižanj svojih obdavčljivih vrednosti, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 173.

([41]) To pojasnjuje, zakaj se VOA v nasprotju s trditvijo, ki jo je navedel BT, ne strinja s tem, da bi morala na obdavčljivo vrednost BT v letih 2003 in 2004 vplivati vedno večja priljubljenost mobilne telefonije. VOA meni, da gre za gospodarsko spremembo, ki se je zgodila med trajanjem seznama za obdobje 2000–2005 in je ni mogoče obravnavati kot bistveno spremembo okoliščine, pri kateri bi se upoštevalo, da se je zgodila v gospodarskem okolju iz leta 1998. Podobno VOA meni, da ne bi bilo pravilno, če bi upoštevali nasprotno, zvišanje poznejšega dodatnega povpraševanja po internetnem dostopu, ki leta 1998 ni bilo predvideno. Oba gospodarska pojava bi se lahko upoštevala samo v okviru priprave podrobnega seznama za obdobje 2005–2010.

(136) Poleg tega najdragocenejše dele omrežij BT in Kingstona sestavljata njuni omrežji za lokalni dostop, vrednost katerih se je bistveno povečala z uporabo širokopasovne tehnologije DSL. Ta razvoj, ki ga leta 1993 ni bilo mogoče v celoti pričakovati, je povzročil višje vrednotenje omrežij BT in Kingstona ter lahko pojasni, zakaj sta se njuni vrednotenji bistveno povečali v letih 2000 in 2005.

(137) Komisija tudi ugotavlja, da dejstvo, da se v gospodarskem okviru datuma predhodnega vrednotenja lahko upoštevajo samo fizične spremembe, lahko razloži, zakaj se je obdavčljiva vrednost BT med trajanjem seznamov za odmero davka v obdobjih 1995–2000 in 2000–2005 znižala, čeprav so bili njegovi prejemki ali dobički stabilni ali so se povečevali. VOA ob letnih popravkih seznama za odmero dejansko ne more upoštevati elementov, kot so rast trga, povečanje ravni cen, tehnološke spremembe ali spremembe vzorcev povpraševanja, torej dejavnikov, ki lahko pozitivno vplivajo na rezultate BT.

(138) Komisija je na koncu pozorna na to, da novi sistem letnih popravkov, ki se bo uporabljal za obdobje 2005–2010, ne temelji več na gibanju tržnih deležev, ampak bo obsegal uporabo popolnega vrednotenja letnih prejemkov in izdatkov. Organi Združenega kraljestva so navedli, da bo ta sistem v celoti odražal vse fizične spremembe, vključno z novo priključenimi vlakni. Ker pa ta sistem popravkov še ni bil dokončno oblikovan, ga Komisija še ni imela priložnosti preučiti, zato bo njena dokončna ugotovitev v členih te odločbe omejena na obdobje 1995–2005.

(139) Komisija ugotavlja, da so organi Združenega kraljestva pri BT in Kingstonu uporabili ustrezno metodo vrednotenja ter da so spoštovali splošna načela o uporabi metode prejemkov in izdatkov, ko so navedeno metodo uporabili pri BT in Kingstonu.

6.2 *Ali metoda prejemkov in izdatkov prinaša ugodnost v primerjavi z metodo najemnine?*

6.2.1 Ali metoda prejemkov in izdatkov povzroči skupno podvrednotenje omrežij BT in Kingstona?

(140) Naslednje vprašanje, o katerem je treba razmisliti, je, ali uporaba metode prejemkov in izdatkov pri BT in Kingstonu pomeni ugodnost za navedeni podjetji v primerjavi z njunimi konkurenti, ki so ovrednoteni po metodi najemnine. Vprašanje je, ali takšna različna obravnava lahko povzroči drugačen rezultat, kot če bi se vrednotenje

navedenih podjetij izvedlo z enako metodologijo. V skladu s pripombami organov Združenega kraljestva Komisija meni, da je obstoj ugodnosti za BT in Kingston mogoče dokazati tako, da se pokaže:

(a) da bi bilo pri BT in Kingstonu mogoče uporabiti metodo najemnine, ki bi povzročila višjo obdavčljivo vrednost kot metoda prejemkov in izdatkov, ali

(b) da bi bilo pri drugih telekomunikacijskih operaterjih mogoče uporabiti metodo prejemkov in izdatkov, ki bi sistematično povzročila nižjo obdavčljivo vrednost kot metoda, izpeljana iz metode najemnine, ali

(c) s pravilnimi in ustreznimi primerjavami, da za telekomunikacijske operaterje, ki so ovrednoteni po metodi najemnine, v primerjavi z BT in Kingstonom velja višja obdavčitev.

(141) Pri dokazovanju obstoja morebitne ugodnosti za BT in Kingston na podlagi argumentov iz točke (a) se šteje, da se metoda najemnine lahko uporabi za BT in Kingston. Zaradi razlogov, pojasnjenih v uvodnih izjavah 124 do 127, ni dovolj dokazil o najemnini za oceno obdavčljive vrednosti njunih nepremičnin. Zato Komisija ugotavlja, da ni mogoče dokazati, da bi bili obdavčljivi vrednosti BT in Kingstona višji, če bi pri njiju uporabili metodo najemnine.

(142) Dokazovanje obstoja ugodnosti za BT in Kingston na podlagi argumentov iz točke (b) bi vključevalo uporabo metode prejemkov in izdatkov na reprezentativnem vzorcu telekomunikacijskih operaterjev, ki so bili ovrednoteni po metodi najemnine. Komisija ne more sama izvesti teh vrednotenj. VOA je tudi pojasnila, da brez poslovnih načrtov teh podjetij teh vrednotenj ne more izvesti po metodi prejemkov in izdatkov. Navedeno je tudi, da nobena od tretjih strank ni predložila dokazov, da bi uporaba metode prejemkov in izdatkov povzročila nižji vrednotenji njunih nepremičnin: UKCTA je v svoji utemeljitvi navedel, da ne more izračunati, kolikšen davek bi njegova člana plačala po metodi prejemkov in izdatkov.

(143) Na podlagi navedenih ugotovitev mora Komisija torej sklepati, da metode iz točke (b) ni mogoče uporabiti pri dokazovanju obstoja morebitne ugodnosti za BT in Kingston.

(144) Metoda, predlagana v točki (c), bi pomenila uporabo ustreznih primerjav, s katerimi se dokaže, da sta BT in Kingston po metodi prejemkov in izdatkov obdavčena prenizko. To metodo je Komisija predlagala v odločitvi o sprožitvi postopka: na podlagi tedaj razpoložljivih podatkov je BT 2 % svojih prejemkov plačeval v obliki davka od premoženja, medtem ko je Vtesse plačeval dvakrat ali trikrat več.

(145) Komisija kot uvodno pripombo v zvezi z rabo in uporabo razmerja med davkom in prejemki navaja, da je po pripombah Vtesse treba prihodek telekomunikacijskih operaterjev prilagoditi tako, da se omogoči neposredna primerjava razmerja med davkom in prejemki BT z razmerjem drugih telekomunikacijskih operaterjev. Vtesse trdi, da večina operaterjev BT plačuje visoke pristojbine za prenos in zaključevanje prometa ter da se te pristojbine ne nanašajo na obdavčljivo premoženje teh operaterjev in se zato ne smejo uporabiti pri primerjavi davčne obremenitve.

(146) Navedene trditve ni mogoče sprejeti. Razmerja, ki jih je treba primerjati, morajo davek povezovati z bruto prejemki ali neto prejemki. Pristop „na pol poti“, ki ga predlaga Vtesse in po katerem se nekateri posebni stroški, na primer pristojbine za medsebojno povezovanje, odštejejo, drugi pa ne, se ne zdi pravi. Prvič, ni res, kar trdi Vtesse, da se pristojbine za prenos in zaključevanje prometa ne nanašajo na obdavčljivo premoženje obravnavanega operaterja: nasprotno, navedene pristojbine so nujne za izvor in zaključevanje določenega prometa, ki se prenaša prek njihovih omrežij, zato se neposredno nanašajo na delovanje navedenih omrežij. Drugič, navedene pristojbine neposredno vplivajo na hipotetično najemnino, ki bi jo bil domnevni najemnik pripravljen plačati za obravnavano omrežje, saj so del stroškov, ki se krijejo za uporabo navedenega omrežja. In končno, navedene pristojbine za medsebojno povezovanje pomenijo tudi precejšen delež prihodkov BT zato jasno zvišujejo obdavčljivo vrednost BT. Ker navedene pristojbine vplivajo na hipotetično najemnino in obdavčljivo vrednost vseh zadevnih telekomunikacijskih operaterjev, ni razloga, da bi jih pri ustrezni primerjavi razmerij med davkom in prihodki telekomunikacijskih operaterjev odšteli od prihodkov, ki so jih ti ustvarili.

(147) V zvezi z vprašanjem pomembnosti razmerja med davkom in prejemki Komisija navaja, da razmerje med davkom in prejemki po mnenju agencije VOA in urada OFCOM ni primerno za oceno bremena davka na različne operaterje. Ob upoštevanju njihovih pripomb in ugovorov se Komisija lahko strinja, da to razmerje ni ustrezno orodje za oceno pravičnosti sistema davka, ki je davek na vrednost premoženja in ne davek na prejemke ali dodano vrednost ([42]). Kot je trdil zlasti OFCOM, se zdi, da se bo to razmerje spreminjalo glede na vrednost storitev, ki jih operaterji uporabnikom zagotavljajo s podobnimi obdavčljivim premoženjem, in glede na to, kako učinkovito uporabljajo svoje premoženje. Komisija lahko torej ugotovi, da je to razmerje v najboljšem primeru okvirno in da iz njega ni mogoče izpeljati nobenega trdnega sklepa.

([42]) Na podlagi tega je mogoče ovreči domnevo, ki jo je v svojih pripombah podal Gamma Telecom, da je zadevno breme poslovnega davka treba oceniti na podlagi primerjave razmerja med davkom in dodano vrednostjo BT in njegovih konkurentov.

(148) Še več, čeprav je to razmerje treba upoštevati, ne omogoča izpeljave nobenega uporabnega sklepa. Po podatkih, ki jih je OFCOM predložil za dvanajst telekomunikacijskih operaterjev, razmerje med davkom in prihodki sega od 0,59 % za Your Communication do 2,32 % za Fibernet, pri čemer za BT znaša 1,28 % in za Kingston 0,92 %. Zdi se, da niti BT niti Kingston ne plačuje bistveno manjšega deleža svojih prihodkov v obliki poslovnega davka kot večina drugih telekomunikacijskih operaterjev. V zvezi s tem vprašanjem je treba tudi navesti, da obstaja določeno nesoglasje v zvezi z izračunom razmerja med davkom in prejemki za Vtesse. Vtesse trdi, da je za leto 2004 to razmerje znašalo 13,46 %. Ta številka je temeljila na obdavčljivi vrednosti v višini 429 000 GBP (kar je pomenilo davek v višini 195 624 GBP) in „tekočih prihodkih" v višini 1 453 146 GBP. Vendar se je obdavčljiva vrednost Vtesse za leto 2004 po navedbah organov Združenega kraljestva pozneje znižala na 145 000 GBP (kar je pomenilo davek v višini 66 120 GBP), ker se je izkazalo, da dejansko nima v posesti nepremičnine v Hounslowu, ovrednotene na 284 000 GBP. Iz poročila Vtesse in iz izkazov stanja za leto, ki se je končalo 31. decembra 2004, tudi izhaja, da je njegov skupni promet v letu 2004 znašal 4 744 228 GBP. Na podlagi njegovega skupnega prometa, številke, ki jo je OFCOM uporabil za primerjavo pri drugih telekomunikacijskih operaterjih, se razmerje med davkom in prometom Vtesse v letu 2004 zmanjša na 1,4 % ali na 2,2 %, če vključimo davek, ki ga je Vtesse plačal za svoje urade, ki se vrednotijo ločeno. Te številke so bolj v skladu s sklepi urada OFCOM, ki je ugotovil, da je Vtesse leta 2003 2,1 % svojih prihodkov plačal z davkom. Na podlagi teh številk ni jasne razlike med davčno obremenitvijo za BT in Vtesse.

(149) OFCOM in organi Združenega kraljestva so predlagali druge načine za primerjavo davčnih obremenitev za različne telekomunikacijske operaterje. OFCOM je predlagal, da je treba primerjati razmerje med obdavčljivo vrednostjo in priključkom za BT, Kingston, NTL in Telewest. Razmerja teh štirih družb so si zelo podobna. V resnici je Kingston ovrednoten po rahlo višji stopnji kot drugi operaterji, kar je mogoče razložiti z dejstvom, da ne more imeti enakih ekonomij obsega, ker je bistveno manjši od drugih. Primerjava, ki jo je predlagal OFCOM, je še toliko ustreznejša glede na podobnosti med temi štirimi družbami, saj je lokalno zagotavljanje storitev omrežja za dostop pomemben del njihovega celotnega poslovanja. Kljub temu je res, da sta NTL in Telewest ovrednotena na podlagi metode, ki je izpeljana iz metode pogodbenikove osnove. Zato takšno razmerje ni neposredno primerno za oceno domnevne razlike med vrednotenji, izvedenimi po metodi najemnine, in vrednotenji po metodi prejemkov in izdatkov. Vseeno pa to dokazuje, da uporaba različnih metodologij ter primerjava BT in Kingstona s podjetji, ki so bolj neposredno primerljiva kot Vtesse, pripeljeta do podobnih rezultatov, kar je lahko v podporo trditvi agencije VOA, da morajo vse metode načeloma pripeljati do enakega rezultata.

(150) Organi Združenega kraljestva so navedli, da je BT po podatkih urada OFCOM v zadnjem letu seznama za leto 2000 pomenil približno 70 % skupne fiksne obdavčljive vrednosti telekomunikacijskega sektorja fiksnih linij in približno 71,6 % prihodkov od klicev in dostopa s fiksnih linij. ([43]) Komisija se lahko strinja, da primerjava BT z vsemi operaterji Altneta skupaj lahko zagotovi primernejše sklepe kot posamična primerjava BT z majhnimi operaterji, kakršen je Vtesse. Na podlagi tega se zdi, da BT v sektorju fiksnih telekomunikacij plačuje sorazmeren del skupne obdavčljive vrednosti, ki je zelo podoben njegovemu deležu na trgu fiksnih telekomunikacij. Kljub temu je treba opozoriti, da gre tudi tukaj za primerjavo med davkom in prihodki, katere pomembnost je omejena in v najboljšem primeru samo okvirna.

(151) Treba je navesti, da Vtesse priporoča, da se namesto tržnega deleža BT pri vseh prihodkih od klicev in dostopa upošteva tržni delež BT pri dohodkih od dostopa. Na navedenem trgu BT nadzoruje več kot 80-odstotni delež. Po mnenju Vtesse je to dodaten dokaz, da so nepremičnine BT ovrednotene prenizko, saj BT v sektorju fiksnih telekomunikacij pomeni samo 70 % celotne obdavčljive vrednosti. Komisija se s to trditvijo ne more strinjati. Prvič, delež BT v celotnih prihodkih od klicev in dostopa se zdi ustreznejše merilo uspešnosti za ocenjevanje bremena poslovnega davka: prihodki od klicev pomenijo večji delež celotnih prihodkov BT kot prihodki od dostopa. ([44]) Prihodki od klicev torej bistveno vplivajo na hipotetično najemnino in obdavčljivo vrednost omrežja BT, zato jih je treba upoštevati pri vsakršni primerjavi med prihodki in obdavčljivimi vrednostmi. Drugič, tudi če je treba uporabiti samo delež prihodkov od dostopa BT, razlika med tem deležem (80 %) in deležem BT v celotni obdavčljivi vrednosti v sektorju fiksnih telekomunikacij (70 %) v določenem trenutku ni takšna, da bi lahko odprla vprašanja o stopnji obdavčljive vrednosti BT, zlasti glede na omejeno vrednost vsakršne primerjave med davkom in prihodki.

(152) Vtesse predlaga še eno metodo za dokaz obstoja ugodnosti za BT. Ta obsega opozarjanje na domnevno razliko med obdavčljivimi vrednostmi na enoto različnih sestavnih delov (npr. optičnih vlaken, priključkov, zgradb) omrežja BT in tistih, ki veljajo za druge telekomunikacijske operaterje. Na podlagi tega Vtesse ugotavlja, da je metoda prejemkov in izdatkov povzročila nižje vrednotenje nepremičnin BT, kot bi bilo doseženo po metodi najemnine. Vtesse na primer poudarja, da je BT obdavčen s 34 GBP na kvadratni meter za zgradbe v primerjavi s 115 GBP na kvadratni meter pri drugih telekomunikacijskih operaterjih, s 74 GBP na kilometer optičnih vlaken v primerjavi s 1 000/1 200 GBP na par optičnih vlaken pri drugih operaterjih, in z 19 GBP na priključek na leto v primerjavi z letno pristojbino v višini 122 GBP, ki jih operaterji dejansko plačujejo za razvezane krajevne zanke.

([43]) Na voljo na spletni strani http://www.ofcom.org.uk/research/cm/nov05/

([44]) V letu 2004 so prihodki od klicev za BT pomenili 59,5 % prihodkov od klicev in dostopa.

(153) Zaradi več razlogov ta pristop ni zadovoljiv. Prvič, organi Združenega kraljestva so prepričljivo trdili, da navedene številke, če so pravilne, niso neposredno primerljive. Zaradi razlogov, navedenih že v uvodni izjavi 125, sta omrežji iz optičnih vlaken BT in Kingstona drugačne vrste kot omrežja drugih operaterjev in z njimi nista primerljivi. Zato pri BT in Kingstonu ni mogoče uporabiti dokazov o najemnini, ki izhajajo iz omrežij iz optičnih vlaken drugih operaterjev. Izračuni in primerjave, ki jih je opravil Vtesse, so v vsakem primeru napačni.

(154) Prvič, za ustrezno primerjavo bi bilo nujno treba upoštevati samo priključena optična vlakna BT, saj so obdavčena samo priključena optična vlakna. Kar je še pomembneje, Vtesse je povprečno obdavčljivo vrednost kilometra optičnih vlaken BT primerjal z najemno vrednostjo para optičnih vlaken pri posameznem usmerjanju. Dejansko se bo najemna vrednost optičnega vlakna, ki jo je uporabila VOA, spreminjala glede na število optičnih vlaken pri posameznem usmerjanju. Več ko bo vlaken pri posameznem usmerjanju, nižja bo njihova najemna vrednost. ([45]) Tako se ob upoštevanju najemnine za priključeno vlakno, ki se uporablja po letu 2005, zdi, da bo najemna vrednost dveh optičnih vlaken (tj. enega para vlaken) na km usmerjanja v omrežju nad 3 000 km ([46]) znašala 450 GBP. ([47]) Najemna vrednost treh optičnih vlaken na km usmerjanja bo znašala 540 GBP, tj. 180 GBP na optično vlakno ([48]). Na spodnjem delu razpredelnice bo najemna vrednost 48 optičnih vlaken na km usmerjanja znašala 1 728 GBP, tj. 36 GBP na optično vlakno. ([49]) VOA trdi, da so te vrednosti tržne. ([50])

(155) Očitno je, da ima osrednje omrežje BT na posameznem usmerjanju v povprečju priključenih na ducate optičnih vlaken. To pomeni, da je treba obdavčljivo vrednost BT na km optičnih vlaken primerjati s spodnjim delom seznama za odmero davka, ki ga uporablja VOA. Na podlagi tega se zdi, da v nasprotju trditvami Vtesse primerjava obdavčljive vrednosti na km optičnih vlaken z najemnimi vrednostmi, ki jih uporablja VOA, ne pokaže bistvene razlike, niti ne kaže na prenizko vrednotenje omrežja BT.

(156) Kar zadeva primerjavo tarife za razvezavo krajevne zanke in obdavčljive vrednosti na priključek, je najprej navedeno, da po navedbah organov Združenega kraljestva tarifa za razvezavo krajevne zanke ni enaka tarifi za obdavčljivo premoženje, ker se precejšen delež tarife nanaša na stroške sistema in vzdrževanja, zaračunavanje ter stroške za uporabo neobdavčljivih strojev in opreme BT. Zato ni neposredno primerljiva s pravno opredelitvijo obdavčljive vrednosti. Drugič, organi Združenega kraljestva so navedli, da bodo nekatere krajevne zanke v resnici imele visoko in nekatere nizko vrednost, vrednost nekaterih pa bo lahko celo negativna. Po drugi strani je zagotavljanje storitev razvezave krajevne zanke po navedbah urada OFCOM namenjeno spodbujanju konkurence pri širokopasovnih storitvah. ([51]) Na razvezavo krajevne zanke torej vpliva tudi povpraševanje po širokopasovnih storitvah, na zelo velikem številu lokalnih zank BT pa ni povpraševanja po širokopasovnih storitvah, ki so potrebne samo za telefonijo. Tarifa za razvezavo krajevne zanke torej ne odraža povprečne vrednosti vseh priključkov BT, zato iz primerjave obdavčljive vrednosti na priključek BT in tarife za razvezavo krajevne zanke ni mogoče izpeljati nobenega sklepa. Kot je OFCOM pokazal v svojih pripombah k odločitvi o sprožitvi postopka, je razmerje za BT, NTL in Telewest skoraj enako, in sicer kljub dejstvu, da se je pri zadnjih dveh družbah uporabila drugačna metoda vrednotenja. Zaradi zgoraj pojasnjenih razlogov se zdi, da je razmerje NTL in Telewesta primernejše merilo uspešnosti kot tarife za razvezavo krajevne zanke, na katere se sklicuje Vtesse, primerjava razmerij pa ne pokaže nikakršnih razlik med različnimi operaterji. Poleg tega je treba navesti, da VOA v okviru svoje ocene upošteva uporabo obdavčljive vrednosti v razponu od 15 GBP do 20 GBP na razvezano krajevno zanko ([52]), kar je spet v skladu z vrednotenjem obdavčljive vrednosti BT na priključek.

(157) Glede domnevne razlike v obdavčljivi vrednosti na kvadratni meter za zgradbe Komisija najprej navaja, da pravilni znesek, ki izhaja iz posla s Telerealom ([53]), ni 35 GBP na kvadratni meter, kot to navaja Vtesse, ampak na podlagi izračuna, podobnega izračunu Vtesse, znaša 51 GBP na kvadratni meter. Poleg tega Vtesse to številko primerja z domnevnimi 115 GBP na kvadratni meter za druge telekomunikacijske operaterje. Podlaga in primerljivost te številke nista jasni ter ne odražata verjetnih razlik, še zlasti na podlagi zadevnih geografskih lokacij telekomunikacijskih operaterjev. Organi Združenega kraljestva so poudarili, da premoženjski portfelj BT pokriva celotno Združeno kraljestvo, vključno z njegovimi socialno najbolj ogroženimi in najodročnejšimi območji, kar znižuje povprečno najemno vrednost njegovega premoženja.

([45]) To odraža splošno načelo, da bo najemnina za kvadratni meter velike zgradbe, oddane v najem v celoti, nižja kot pri majhni zgradbi. OFCOM je v svojih pripombah potrdil, da so po razpoložljivih podatkih cene najema optičnih vlaken nižje, če se najame več vlaken.

([46]) Kot je razloženo zgoraj, se pri omrežjih nad 3 000 km uporablja 10-odstotno znižanje, ki temelji na tržnih dokazih. To je ustrezno merilo uspešnosti za primerjavo z omrežjem BT glede na njegovo velikost.

([47]) 500 GBP na območju Londona.

([48]) 720 GBP oziroma 240 GBP na območju Londona.

([49]) 2 256 GBP oziroma 47 GBP na območju Londona.

([50]) Kot to razume Komisija, VOA nima neposrednih dokazil nad 12 optičnimi vlakni in več, zato vrh lestvice temelji na dekapitaliziranih stroških, tj. na domnevi, da bi operater svojo najvišjo ponudbo za najemnino omrežja s 13 optičnimi vlakni in več določil na znesek, ki ne bi presegal dekapitaliziranih stroškov, ki bi jih imel, če bi omrežje zgradil sam.

([51]) Posvetovalni dokument urada OFCOM, „Razvezava krajevne zanke: določitev zgornje meje dajatve za v celoti razvezan najem in manjša sprememba pogojev v zvezi s pomembno tržno močjo“, 7. september 2005.

([52]) GVA Grimley je v svojih utemeljitvah navedel, da je bila razvezana bakrena parica po mnenju agencije VOA vredna približno 50 GBP obdavčljive vrednosti. Dejansko je takrat in v izrazito predhodni fazi analize VOA predlagala, da je ta obdavčljiva vrednost lahko v razponu med 12 GBP in 50 GBP.

([53]) Glej uvodno izjavo 36.

(158) Kar je še pomembnejše, treba je opozoriti, da so zgradbe BT za splošno uporabo, na primer pisarne ali skladišča, ki nimajo zveze ali povezave z omrežjem, ovrednotene lokalno in ločeno, in sicer na podlagi metode najemnine. Leta 2000 je njihova obdavčljiva vrednost znašala 180 milijonov GBP. Za poslovne in specializirane zgradbe, kot so telefonske centrale, se šteje, da so del omrežja BT, in VOA jih ovrednoti centralno, pri čemer uporabi metodo prejemkov in izdatkov. Najemnina, ki jo je BT plačal Telerealu po sklenjenem poslu, je znašala 280 milijonov GBP. Skupna obdavčljiva vrednost zgradb BT vključuje obe, obdavčljivo vrednost ločeno ocenjenih zgradb BT, ki je leta 2000 znašala približno 180 milijonov GBP, in obdavčljivo vrednost zgradb, vključenih v skupno vrednotenje njegovega omrežja, ki je ni mogoče posebej opredeliti, vendar pomeni precejšen delež v 560 milijonih GBP obdavčljive vrednosti omrežja BT v Združenem kraljestvu. Te številke ne kažejo na bistveno razliko med dejansko tržno vrednostjo zgradb BT, odraženo v poslu s Telerealom ([54]), in njihovo obdavčljivo vrednostjo, ki jo je izračunala VOA. ([55]) Zato te številke niso dokaz, da je ta obdavčljiva vrednost prenizka.

(159) Vtesse je na podlagi trditve v zvezi s Telerealom navedla še eno dodatno trditev. Vtesse meni, da najemnina, ki jo je BT za svoje zgradbe plačal Telerealu, pomeni približno 50 % njegove obdavčljive vrednosti v letu 2001, kljub dejstvu, da se mora obdavčljiva vrednost v glavnem nanašati na njegovo omrežje in ne na njegove zgradbe. Zdi se, da Vtesse na podlagi tega sklepa, da je omrežje BT ovrednoteno očitno prenizko. Vendar ta trditev temelji na neustreznih objektih, saj je bil del premoženja, ki je bil vključen v posel s Telerealom, ločeno ovrednoten na 180 milijonov GBP. Skupna obdavčljiva vrednost BT za celotno Združeno kraljestvo je ob sklenitvi posla torej znašala 560 milijonov GBP za omrežje in z njim povezano premoženje ter 180 milijonov GBP za ločeno ovrednotene zgradbe, kar skupaj znese 740 milijonov GBP. Najemnina v višini 280 milijonov GBP, ki jo je BT plačal Telerealu, znaša 38 % njegove skupne obdavčljive vrednosti. Iz tega zneska ni mogoče izpeljati nobenega uporabnega sklepa.

(160) Metodologija, ki obsega ločevanje delov nepremičnin BT in njihovo ločeno vrednotenje, se v vsakem primeru zdi vprašljiva. Kot potrjuje britanska sodna praksa, mora VOA nepremičnine telekomunikacijskih operaterjev ovrednotiti kot celoto. To pravilo se brez razlik nanaša na vse operaterje. Značilnost, ki je neločljivo povezana z vrednotenjem katere koli vrste premoženja, je, da se tržna vrednost celotnega premoženja razlikuje od vsote tržnih najemnin za dele tega premoženja: pogosto je nižja, ([56]) v nekaterih okoliščinah pa je lahko tudi višja. Zato se bo tržna najemnina ločenega premoženjskega portfelja BT po vsej verjetnosti razlikovala od njene vrednosti, če se vključi med nepremičnine BT.

([54]) Posel s Telerealom je zajel skoraj celoten portfelj BT: BT je obdržal lastništvo samo nad 220 od 6 700 nepremičnin.

([55]) Upoštevati je treba tudi dejstvo, da dejanske najemne vrednosti premoženja ne gre nujno enačiti z njegovo hipotetično obdavčljivo vrednostjo.

([56]) Tržni dokazi običajno odražajo dejstvo, da večje ko je premoženje, manjša je cena na enoto. VOA to načelo upošteva, saj na podlagi tržnih dokazov prizna 10-odstotno znižanje za omrežja, daljša od 3 000 kilometrov optičnih vlaken.

(161) Zato ni jasnih dokazov, da bi po metodi prejemkov in izdatkov na splošno dobili nižjo obdavčljivo vrednost kot po metodi najemnine ali da je VOA z uporabo metode prejemkov in izdatkov pri BT in Kingstonu naredila napako ter prenizko ovrednotila obdavčljivo vrednost njunih nepremičnin.

5.2.2 Ali metoda prejemkov in izdatkov prinaša mejno ugodnost?

(162) Uvodoma je treba poudariti, da je vprašanje mejne obdavčitve, tj. obdavčitve novo priključenih vlaken, pomembno samo, kar zadeva oceno davčne osnove BT, ne pa tudi, kar zadeva Kingston. Kot je navedeno v uvodni izjavi 22, je Kingston lastnik hčerinske družbe, Torch Communications Ltd., ki upravlja hrbtenično omrežje iz optičnih vlaken zunaj Kingstonovega omrežja za lokalni dostop in je ovrednotena na podlagi metode najemnine. Posledično je družba Torch Communications Ltd v celoti obdavčena na novo priključena optična vlakna. Metoda prejemkov in izdatkov se uporablja samo za tisti del omrežja Kingstona, ki je v glavnem omrežje za lokalni dostop. Kot je bilo že razloženo, ([57]) njegove nepremičnine niso predmet mehanizma popravkov. To odraža dejstvo, da po navedbah organov Združenega kraljestva nobeden od konkurentov ni zgradil omrežij v somestju Kingston upon Hull, in Kingston je imel na tem območju že skoraj 100-odstotno omrežno pokritost, zato svojega omrežja ni razširil. Zato ni bilo nobene trditve o bistvenih spremembah okoliščin, ki bi lahko znatno spremenile obdavčljivo vrednost Kingstonovega omrežja. Komisija to utemeljitev sprejema in navaja, da nobena od tretjih strank ni trdila, da je imel Kingston korist od kakršne koli ugodnosti na mejni ravni.

(163) Vendar pa v primeru BT dejstvo, da ni nikakršnih dokazov o obstoju ugodnosti na ravni skupnega vrednotenja njegovih nepremičnin, nujno ne izključuje možnosti, da mejna obdavčitev, tj. na novo priključena vlakna, temu podjetju vendarle prinaša ugodnost. Iz pripomb, ki jih je podalo več tretjih strank, dejansko izhaja, da lahko različen način odmere davka za BT in druge telekomunikacijske operaterje, ko priključijo novo optično vlakno, povzroči izkrivljanje konkurence, če se ta podjetja potegujejo za isto pogodbo. Na podlagi te težave se zastavlja splošnejše vprašanje glede popravkov obdavčljivih vrednosti, ki jih vsako leto izvaja VOA.

(164) Kot je razloženo zgoraj, se obdavčljiva vrednost telekomunikacijskega operaterja, pri katerem se uporabi metoda najemnine, poveča za obdavčljivo vrednost novega vlakna, ki ga ta poveže in priključi. Nasprotno se zgodi, če vlakno prekine ali ga izključi: takrat se obdavčljiva vrednost optičnih vlaken odšteje. Za telekomunikacijske operaterje,

([57]) Glej uvodno izjavo 98.

ki so ocenjeni po metodi prejemkov in izdatkov, se tovrstna natančna prilagoditev ne uporablja. Letni popravki v primeru BT temeljijo na mehanizmu tržne prilagoditve: spremembe tržnih deležev BT naj bi odražale spremembe vrednosti njegovega omrežja. Gre torej za vprašanje, ali drugačen način upoštevanja sprememb v omrežjih, na primer priključitve novih optičnih vlaken, lahko pomeni ugodnost za BT.

(165) Komisija to razume, kot da VOA na podlagi poslovnih načrtov, ki jih predloži BT, oceni hipotetično najemnino, ki se lahko pričakuje za nepremičnino BT, in sicer na podlagi pričakovanih prejemkov in izdatkov, ki izhajajo iz uporabe te nepremičnine. Vrednotenje bo torej vključevalo vsakršno razširitev omrežja, vključno s priključitvijo novih optičnih vlaken, ki bodo potrebna za izpolnitev pričakovanega povpraševanja. Priključitev novih optičnih vlaken, bodisi zakupljenih ali dejansko v lasti BT, ([58]) je torej pričakovana in jo VOA upošteva. Pravzaprav je BT zaradi takšne metode vrednotenja in v nasprotju s telekomunikacijskimi operaterji, ki so ocenjeni po metodi najemnine, obdavčen tudi na temna vlakna, in sicer ob domnevi, da se bodo nekatera od teh temnih vlaken priključila med naslednjim petletnim obdobjem. In končno, letna ponovna ocenitev, ki temelji na oceni tržnih deležev BT, naj bi zajela bistvene spremembe omrežja BT. ([59])

(166) Potemtakem je napak reči, da za BT ne velja nobena dodatna davčna obveznost, kot namigujejo pritožnik in tretje stranke, na primer Altnet. Vsekakor je pri BT z omrežno nepremičnino v Angliji, katere trenutna obdavčljiva vrednost znaša 530 000 000 GBP in je ovrednotena kot celota, manj verjeten opazen vpliv majhne postopne spremembe, kakršna je dodatna priključitev optičnega vlakna, kot pri majhnem operaterju, kakršen je Vtesse. Poleg tega se povečanja vrednosti omrežja BT izravnajo z dejavniki, ki povzročijo zmanjšanje navedene vrednosti, na primer razvitje konkurenčne zmogljivosti. Zaradi tega je vpliv priključitve novih optičnih vlaken, ki jo izvede BT, še manj opazen. Kljub temu pa to ne pomeni, da ta novo priključena optična vlakna niso obdavčena.

(167) Vtesse tudi trdi, da je pri značilni ponudbi, kakršna je ponudba za zagotavljanje hrbteničnih in telekomunikacijskih povezav dostopa za Kent MAN, ([60]) njegova davčna obveznost pomenila 16 % pričakovanih tekočih prihodkov. V zvezi z isto ponudbo trdi, da je bil BT obdavčen z največ 2 %, kar je domnevno povprečno razmerje med davkom in prejemki BT. Vtesse ugotavlja, da je BT mnogo manj obdavčen za primerljiv in v tem primeru identičen posel ter da je zato deležen očitne ugodnosti.

(168) Navedenega pristopa ni mogoče ohraniti. Prvič, napak je domnevati, da je BT na to ponudbo plačal 2-odstotni davek ([61]), ker njegovo povprečno razmerje med davkom in prejemki znaša 2 %. Navedeno razmerje je izračunano na podlagi skupne obdavčljive vrednosti BT, ki ji je bila dodana vrednost optičnih vlaken, ki jih je BT priključil po pogodbi Kent MAN, in sicer vnaprej ali na podlagi mehanizma popravkov, ki temelji na tržnem deležu. Za ustrezno in natančno primerjavo z obveznostjo plačila davka, ki jo ima Vtesse v zvezi s to ponudbo, bi bilo treba ugotoviti, za koliko je zadevna pogodba povečala obdavčljivo vrednost omrežja BT, in sicer vnaprej ali na podlagi letnega mehanizma popravkov. Z vnaprejšnjim vrednotenjem se izvede skupna ocena, iz katere ni mogoče opredeliti posameznih pogodb. Tako ni mogoče ugotoviti, za koliko je pogodba Kent Man povečala obdavčljivo vrednost omrežja BT. Vsekakor pa to ne bi pripeljalo do dokončnih ugotovitev v zvezi z morebitnim obstojem ugodnosti, torej v zvezi z obstojem državne pomoči. Davčna obveznost Vtesse v zvezi s to ponudbo se ne more šteti za merilo uspešnosti, na podlagi katerega bi se lahko ocenil obstoj ugodnosti za BT v smislu člena 87(1) ES. Davčna obveznost se bo dejansko verjetno spremenila, odvisno od izbrane tehnične rešitve, stroškovne strukture podjetij, ki so predložila ponudbo, dolžine omrežja iz optičnih vlaken, ki ga bodo operaterji uporabljali za zagotavljanje storitev, in kar je najpomembneje, odvisna bo od obsega, v katerem bodo morali priključiti nova optična vlakna. ([62]) Potemtakem za telekomunikacijske operaterje, ki bi storitev zagotavljali z uporabo že priključenega optičnega vlakna, po najemni metodi ne bi veljalo nikakršno zvišanje davka. ([63])

([58]) Vtesse je opozoril, da je BT od GEO, enega od dobaviteljev Vtesse, domnevno najel približno 2 000 km optičnih vlaken, in zanimalo ga je, ali je bila takšna razširitev omrežja ustrezno ocenjena. VOA je od GEO dobila potrditev, da je podjetju BT oddal v najem 1 717 km optičnih vlaken za usmerjanje. Na tej stopnji ni jasno, ali so bila optična vlakna, ki jih je najel BT, že priključena, ali gre za optična vlakna, ki nadomeščajo izrabljena optična vlakna BT, ali pa pomenijo novo usmerjanje. V zvezi s tem, kako se bodo navedena optična vlakna upoštevala pri pregledu obdavčljive vrednosti BT, je VOA razložila, da obstoječe vrednotenje prejemkov in izdatkov temelji na modelu, ki predvideva prihodnje vire dohodkov, in v okviru svojega pregleda bo upoštevala pričakovani vir dohodkov od optičnih vlaken, ki jih je BT zakupil od GEO. Ta pregled bo izveden na podlagi novega mehanizma popravkov, ki se dokončno še oblikuje.

([59]) Organi Združenega kraljestva so potrdili, da so se prihodki od širokopasovnih storitev upoštevali pri metodi letnih popravkov, ki se je uporabila pri BT in je temeljila na tržnih deležih.

([60]) Glej uvodno izjavo 41.

([61]) Kot je bilo že pojasnjeno, se natančno razmerje za BT spreminja glede na ocene in se razlikuje od 1,28 % (OFCOM), 2 % (Vtesse) in 3 % (organi Združenega kraljestva). Razlika med številkami, ki so jih podali Vtesse in organi Združenega kraljestva, je bila pojasnjena v uvodni izjavi 107. Nižjo številko, ki jo je dobil OFCOM, je mogoče pojasniti z dejstvom, da je uporabil skupni promet skupine BT, vključno s prometom njenih dejavnosti zunaj Združenega kraljestva.

([62]) Tehnično je izvedljivo, da se že priključena optična vlakna uporabijo za zagotavljanje širokopasovnih storitev podjetjem. V takšnem primeru pri vrednotenju po metodi najemnine ne bo povečanja obdavčljive vrednosti omrežja telekomunikacijskega operaterja.

([63]) Operater bi lahko plačal samo davek na vmesnike, ki optično vlakno povezujejo z uporabnikovimi objekti.

(169) Enako sklepanje lahko uporabimo pri trditvi, ki jo je Vtesse utemeljil na primerjavi cen medoperaterskih storitev razširitve (Wholesale Extension Services) BT z davkom, ki bi ga moral plačati operater, ovrednoten po metodi najemnine, če bi zaradi zagotavljanja enake storitve priključil optična vlakna. Vtesse trdi, da je mogoče, da bi glede na zmogljivost in oddaljenost medoperaterskih storitev razširitve takšen operater moral plačati davek, vreden do 87 % cene, ki jo zaračunava BT, in to šteje za dodaten dokaz dejstva, da je omrežje iz optičnih vlaken BT ovrednoteno prenizko in ni ustrezno obdavčeno po najvišji stopnji. Vendar trditev temelji na domnevi, da bi hipotetični operater na istem usmerjanju, kot ga je izbral BT, imel priključen samo en par optičnih vlaken. Če ta operater za zagotavljanje svojih medoperaterskih storitev razširitve uporabi že priključeno optično vlakno, pa po najemni metodi ne bo dodatnih stroškov v obliki davka. Še več, če priključi nova optična vlakna na usmerjanju, na katerem ima priključenih že več optičnih vlaken, potem bodo spremenljivi stroški poslovanja mnogo nižji, kajti več ko je optičnih vlaken na posameznem usmerjanju, manjši je davek na optično vlakno. Tudi iz te trditve ni mogoče izpeljati nikakršnega sklepa.

(170) Z vidika teh dejstev trditev, da BT ni obdavčen po najvišji stopnji, ni pravilna. Tudi če je, kot to domneva Vtesse, enota za analizo obdavčitev pogodb, pri katerih si Vtesse in BT konkurirata, se zdi, da pri tem ni nikakršne očitne ugodnosti za BT: obdavčen je na novo priključena vlakna, čeprav drugače in manj pregledno. Komisija tudi ugotavlja, da je zato, ker metoda prejemkov in izdatkov temelji na pričakovanih prihodkih, BT obdavčen na temna vlakna ob domnevi, da se bodo ta optična vlakna morala priključiti za izpolnitev pričakovanega povpraševanja. Potemtakem je BT v nasprotju z drugimi telekomunikacijskimi operaterji, ki so obdavčeni šele, ko optično vlakno priključijo, obdavčen tudi na temna vlakna.

(171) Komisija torej lahko soglaša z uradom OFCOM, ko pravi, da „se zdi, da bi sistem [popravkov] v vsakem primeru dolgoročno zagotovil bistveno simetričen rezultat, čeprav po različnih poteh in z nizkimi ravnmi preglednosti“.

(172) Pomanjkanje vsakršnega očitnega vprašanja glede konkurence se nadalje potrjuje, če upoštevamo tržne deleže na trgu za zagotavljanje širokopasovnih storitev podjetjem, na katerem BT neposredno konkurira Vtesse. ([64]) Po podatkih, ki jih je zagotovil BT, ima na navedenem trgu 12-odstotni delež in je šele četrti največji udeleženec. Po podatkih, ki jih je zagotovil OFCOM, ima BT [10-15] (*) % trga pri zagotavljanju tradicionalnih zakupljenih vodov prek vmesnika s 622 Mbit/s in več. ([65]) Kljub temu da gre za operaterja s precejšnjim tržnim deležem v sektorju telekomunikacij, se torej zdi, da ima BT na tem specifičnem trgu dokaj nizek tržni delež. Če bi bil BT v resnici deležen tako velike ugodnosti v obliki izvzetja od mejne obdavčitve na nova vlakna, bi lahko domnevali, da bo njegov tržni delež precej višji. Podatki, ki jih ima na razpolago Komisija, torej ne potrjujejo trditve, da je BT deležen konkurenčne ugodnosti, zaradi katere naj bi mu drugi telekomunikacijski operaterji zelo težko konkurirali na tem specifičnem trgu. ([66])

(173) Kot zadnjo točko v zvezi z vprašanjem popravkov je Komisija v svoji odločitvi o sprožitvi postopka izrazila tudi pomislek, da „za BT v resnici velja mehanizem popravkov navzdol, medtem ko se zdi, da ni podobnega sistematičnega pregleda tržnih pogojev, ki veljajo za konkurente“. Ob upoštevanju pojasnil, ki so jih zagotovili organi Združenega kraljestva in BT, je Komisija zadovoljna, da je ta pomislek neutemeljen. Za BT ne velja samo mehanizem popravkov navzdol: kot je bilo že pojasnjeno, mehanizem popravkov, ki se uporablja za BT, temelji na gibanju njegovih tržnih deležev. Res je, da so se njegovi tržni deleži in s tem tudi njegova obdavčljiva vrednost nekaj let zmanjševali, kar je odražalo izgubo vrednosti zaradi povečane konkurence. Vendar se je njegova obdavčljiva vrednost v letu 2003 povečala za 4 milijone GBP, leta 2004 pa za 7,1 milijona GBP. Tudi za konkurente so se lahko in so se tudi dejansko uporabljali popravki navzdol: na primer, po 1. aprilu 2001 so bili deležni 15-odstotnega in po 1. aprilu 2002 25-odstotnega znižanja obdavčljive vrednosti svojih omrežij iz optičnih vlaken, da bi se odražala prevelika ponudba v navedenem sektorju. Na podlagi tega je se obdavčljiva vrednost para optičnih vlaken s 1 000 GBP na km zunaj območja Londona v letu 2000 znižala na 850 GBP na km v letu 2001 in na 750 GBP med letoma 2002 in 2004. Na podlagi seznama za obdobje 2005–2010 se je obdavčljiva vrednost kilometra para optičnih vlaken nadalje znižala še na 500 GBP. To pomeni, da naj bi bil operater, katerega omrežje iz optičnih vlaken je bilo v navedenem obdobju ves čas stabilno, deležen 50-odstotnega znižanja svoje obdavčljive vrednosti.

SKLEPNE UGOTOVITVE

(174) Na koncu je treba opozoriti, da poslovni davek pomeni davek na vrednost zadevnega premoženja. Ne gre za davek na dobiček ali prihodek. Običajno se odmeri na vso nestanovanjsko lastnino in posledično tudi na vsa telekomunikacijska omrežja. V skladu z britansko sodno prakso so vsa telekomunikacijska omrežja ovrednotena kot celota. Za določitev vrednosti takšnega premoženja obstaja več metod. Kadar se lahko uporabijo vse metode, morajo vse dati enako vrednotenje. Uporaba posebne metode vrednotenja je odvisna od okoliščin primera.

(175) Zdaj kaže, da je VOA za BT in Kingston uporabila splošna pravila o poslovnem davku, določena z zakonodajo in

([64]) Vtesse sebe opiše kot ponudnika inovativnih izrazito zmogljivih storitev (do 66 gigabitov na sekundo).

(*) Zaupne informacije.

([65]) Za segment majhnih pasovnih širin je koristno tudi poudariti, da OFCOM meni, da BT nima znatne tržne moči na maloprodajnem trgu zakupljenih vodov z 8 Mbit/s in več. Glej http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/llmr/

([66]) Vtesse je leta 2004 dejansko pridobil velik posel, za katerega se je potegoval tudi BT, in sicer za zagotavljanje storitev velikih pasovnih širin za Lloyds TSB.

sodno prakso. Jasno je, da se vrednotenje nepremičnin BT in Kingstona ter popravki teh obdavčljivih vrednosti izvajajo na podlagi drugačne metode kot pri drugih konkurentih. Vendar Komisija lahko ugotovi, da ni nikakršnih dokazov, da uporaba takšne drugačne metode ni upravičena zaradi objektivnih razlik med navedenima podjetjema in njunimi konkurenti ter obsega dokazov, ki jih ima na razpolago VOA.

(176) Nobenega dokaza ni, da je uporaba drugačne metode vrednotenja pri BT in Kingstonu tema podjetjema prinesla ugodnost v primerjavi z drugimi konkurenti. Ker ni dokazov o ugodnosti, Komisija lahko ugotovi, da sistem za odmero davka na nestanovanjsko lastnino v obdobju, ki ga obravnava Komisija, tj. 1995–2005, BT in/ali Kingstonu ni zagotavljal državne pomoči v smislu člena 87(1) ES –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Davek na nestanovanjsko lastnino, ki ga je Združeno kraljestvo odmerilo za BT plc in Kingston Communications plc od leta 1995 do konca leta 2005, ne pomeni državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske.

V Bruslju, 12. oktober 2006.

Za Komisijo

Neelie KROES

Članica Komisije